

MAJ
20 P Bernardina
21 T Feliks
22 S Julija, der.
23 Č Rešnje Telo
25 P Donacijan
25 S Gregor VII.
27 N 2. pobink.
27 P Beda Č. pk.
28 T Avguštin
30 Č Kinč. grobov
31 P Anježa Mer.

Bitka zahteva ogromne izgube - Kongres hiti s delom

Boji trajajo že celi teden

Za Belgijo in severno Francijo dosega boji višek ljutosti. — Obe strani se zavedate, da utegne biti bitka odločilna. — Napoveduje se skorajšnji zlom.

London, Anglija. — V bitkah, ki točasno divjajo v Belgiji in severni Franciji, se je dosegla taka srditost, da si jo morejo predstavljati le tisti, ki so dejansko navzoči. Niti najmanj se ne štedi z materijalom, niti s človeškim, še manj pa z mehaničnim. Obe strani se zavedate, da utegnejo biti ti krvavi trenotki morda odločilni za celi potek vojne, in zato je kaj malo pričakovati, da bi katera stran popustila, dokler ima le še iskrico izgledov. In ta divji ples za kos zemlje se vrti zdaj brez vsakega presledka že celi teden. Koliko ljudi je padlo v njem do zdaj, je najbrž celo približno težko ugotoviti. Takorekoč na življenje in smrt gre v tem kotu zavezniški armadi, ki je zajeta tamkaj od vseh strani. Obroč okrog nje je z vsakim dnem ožji in skoraj brezupno bi bilo pričakovati, da bi si mogla kje prodrati izhod, dasi skuša to doseči z vsemi silami na južnem koncu, pri mestu Cambrai. Istočasno pa se tudi na drugih

BERMUDO ZAHTEVAJO ZA AMERIKO

Rochester, N. Y. — Neka organizacija, po imenu Steuben Soc., je zadnje nedeljo po svojem predsedniku izrazila zahtevo, naj Zed. države zasedejo otočje Bermuda, ki je angleška last, kot delno plačilo za angleške vojne dolge. Le s tem, ako se bodo odpravile vse tuje posesti na zapadni polobli, je dejal, bo mogoče Ameriki zadostno poskrbeti za svojo varnost. — Ze prej so se večkrat od raznih strani izražali glasovi, naj se od Anglije in Francije zahteva, da oddate svoje posesti, ki jih imate v bližini ameriške obale, Zed. državam kot poravnava za vojne dolge.

ZAVEZNICI PREBIRATE

Na vodilna mesta v armadi postavili nove može.

London, Anglija. — Vladi obeh zavezniških držav, Anglije in Francije, premišljate vodilne osebnosti v svojih armadah, upajoč, da pridete končno do pravih mož, ki bi mogli ustaviti nevarno nemško prodiranje. O Franciji je bilo že pred nekaj dnevi poročano, da je postavila na čelo armadi generala Weyganda. Koncem tedna se je čiščenje nadaljevalo ter je bilo odstavljeno 15 generalov; na njih mesto so bile imenovane mlajši moči. Podobni korak je podvzela tudi Anglija, ko je v nedeljo imenovala na vrhovno poveljstvo generalnega štaba gen. J. Dilla. To mesto je prej zavzemal general Ironside.

ANGLEŽ SVARI FRANCIJO

London, Anglija. — Minister Duff Cooper je v nedeljo zvečer v radio govoru, ki ga je imel v francoščini, svaril francosko ljudstvo, naj se ne da zapeljati, da bi sprejelo posebni mir z Nemčijo. Povdarjal je, da se Nemčija trudi, da bi ločila Francijo od Anglije. S tem pa, je dejal, pride celi položaj na tehnično.

PLINA V SEDANJI VOJNI

Pariz, Francija. — Zanimivo je, da se tekom sedanjih bitk, kakor so te tudi grozovite in si v njih nasprotnika kaj malo prizanašata drug drugemu, še ni uporabljalo eno moralno sredstvo, ki je v zadnji vojni igralo veliko vlogo, namreč plin. Kakor pa se zdi, se obe strani bojite začeti s tem, ker vsaka od njih ve, da bi takoj dobila nazaj. Nekateri pa tudi trdijo, da se v bitkah, kakoršne so zdaj, plin sploh ne more uporabljati.

Možnost razpusta v dveh tednih

Člani kongresa delujejo na to, da se zasedanje razpusti že prvi teden v juniju. — Glavni predlogi, zlasti za oboroževanje, sprejeti. — Dolgovi se utegnejo zvišati.

KRIŽEM SVETA

Berlin, Nemčija. — Koncem tedna so nazijski krogi ponovno objavljali, da ima Nemčija neko tajno orožje, ki ji bo gotovo pomagalo do zmage. Tudi točasno pa ni nihče razodel, kake vrste orožje je to.

London, Anglija. — Nizozemska vlada, ki posluje v Londonu, je izdala poziv vsem Nizozemcem, rojenim med leti 1904 in 1920, kateri prebivajo v kaki zavezniški državi, da se imajo takoj prijaviti pri svojih konzulih.

Berlin, Nemčija. — Nemška časopisna agencija je v nedeljo opozorila Ameriko, da utegne biti parnik, ki je bil poslan po Amerikance v Angliji, biti napaden od Angležev, in sicer zato, da bi ti nato lahko vrgli krivdo na Nemce ter s tem dvignili ameriško javno mnenje proti njim.

KONČNO PRIŠLI DO SPORAZUMA

Chicago, Ill. — Med mestom in med transportnimi družbami se je končno dosegel sporazum, za katerega so potekala pogajanja nič manj kakor celih 13 let. — Ustanovila se bo nova transportniška družba, imenovana Chicago Transit Co., ki bo imela pod upravo ulično, nadulčno, pozneje tudi podulčno železnico, ter buse. Upanje obstoja zdaj, da se bodo zastareli vozovi končno nadomestili z novimi.

TUDI IRSKA SE DVIGA

Dublin, Irska. — Irska se je doslej čutila skoraj docela varno pred vojno. Zdaj pa, ko je njena velika sosedja, Anglija, ogrožena, vidi tudi ona nevarnost, da jo utegne zajeti požar. Predsednik de Valera je zato zadnje nedelje pozval nove prostovoljce v armado. Tudi zateminjive se utegnejo uveljaviti še ta teden.

Iz Jugoslavije

Zasebni potniški obrat je vsled najnovjših vojnih dogodkov na jugoslovanskih železnih cestah ustavljen. — Albanija zaprla mejo proti Jugoslaviji. — Ženske pripravljene prevzeti važno vlogo. — Druge vesti.

Zasebni potniški promet ustavljen

Beograd, 21. maja. — (JK). — Vsled najnovjših vojnih dogodkov in možnih političnih in vojnih zapletljajev, ki jih oni vsak čas lahko izzovejo, je nastala potreba, da se vojaški obvezanci pozovejo na odslužitev vojaškega roka v pospešenem tempu. Zastran tega in pa tudi radi potrebne razmeščanja vojaških enot, letalskega in drugega vojnega materijala se je moral v celi deželi ustaviti zasebni potniški obrat na vseh železnih cestah.

Albanska meja zaprta

Beograd, 21. maja. — (JK). — Dopisniki beogradskih listov poročajo iz Aten, da ni albanska meja proti Grčiji še zaprta, dočim je bila sinoči albanska meja zaprta proti Jugoslaviji po odredbi albanskih in italijanskih vojaških oblasti. To se tolmači za časno mero previdnosti v zvezi z naznanjenim obiskom italij. zunanega ministra grofa Cianoja v Tirani. Ker so komunikacije na tej meji že tako zelo slabe in ceste kaj redke, se ta odredba nima v ekonomičnem oziru za posebno važno. Domnevno grmadenje municije in zbiranje vojske v Albaniji, ki neprestano dohaja iz Italije, se razlaga kot italijanska varnostna odredba za slučaj, če bi zapadne velesile poskušale odpreti novo fronto iz Soluna.

Po nerodnosti obsreljena

Na kirurški oddelku ljubljanske bolnice je bila pripeljana 60 letna Terezija Godčeva, posestnica v Gradicku ob Krki. V njeno hišo je prišel neki bosanski krošnjar, in ko je na omari zagledal samokres, se je začel z njim igrati. Orožje se je sprožilo in kroglja je zadela gospodinjico v trebuh.

Smrtna kosa

V Dev. Mariji v Pušcavi je umrla Jožica Lamprecht, hči uglednega posestnika stara 20 let. — Na Mleščevem pri Stični je umrla Franciška Markovič, rojena Nadrah, sestra stolnega prosta in generalnega vikarja prelata Nadraha v Ljubljani. Stara je bila 76 let. — V Rogški Slatini je umrla Roza Plevček, posestnica.

Dva požara

Zaradi slabega dimnika je nastal požar na hiši Huga Golavška v Framu in uničil vse ostreže ter povzročil škodo za 25.000 dinarjev. — V Pekrah je pa zgorela hiša upokojenega orožniškega narednika Ivana Švarca.

Proslava

Ptujska meščanska šola je v prvih dneh maja slavila 20 letnico svojega obstoja v svobodni domovini. Proslava je bila zvezana s svečano akademijo.

Nevarna patrona

Dvajsetletni Anton Strašek iz Zgornje Loznice pri Zalcu je nekje našel patrona, s katero je tako neprevdno ravnal, da mu je eksplodirala v roki in mu raznesarila levo dlan. Moral je v celjsko bolnico.

Najnovije vesti najdete v dnevniku "Amer. Slovenec!"

Grčija pazi na korake Italije

Atene, Grčija. — Grčija se lahko smatra, da je med najbolj izpostavljenimi evropskimi malimi državami, in s skorajšnjo sigurnostjo pričakuje, ako se bo sedanja vojna raztegnila v kako novo smer, bo brzokone ona prva prizadeta. Zdi pa se, da vse odvisi skoraj izključno le od Italije, in zato ta država z veliko pozornostjo sledi dogodkom v italijanski prestolici.

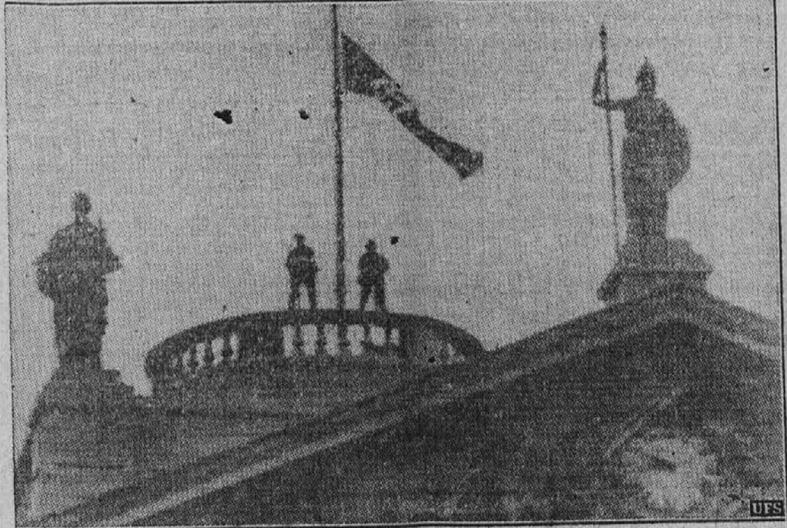
Ako bo Italija stopila v vojno, je skoraj sigurno, da bo skušala udariti iz Albanije v Grčijo, da pride preko nje do Dardanel. Pričakuje se, da bo v tem slučaju zavezniški izkrcali svoje čete v grškem pristanišču Solunu, kakor so jih tudi v zadnji vojni, in na ta način bo postala Grčija boljše.

Zanimivo je, da je grška vlada sicer podvzela nekaj oborožene pripravljenosti, toda

NEMČIJA SE ZASIPAVA Z LETALI

Washington, D. C. — Predsednik aeronavtične trgovske zbornice, J. Jouett, je zadnje nedeljo opozoril na to, da Nemčija z veliko večjo hitrostjo izdeluje aeroplane kakor pa Amerika. V Nemčiji se izdelava na leto do 36.000 letal, v Ameriki pa nasprotno največ 20.000.

NAZIJSKA ZASTAVA NAD BELGIJSKO KRALJEVO PALAČO

Slika kaže nazijsko zastavo, ki plapolna na vrhu strehe belgijske kraljeve palače, kamor je bila zasedena po zavzetju prestolnice Bruselj.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki. Ustanovljen leta 1891.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America. Established 1891.

Ishaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevoov praznikov.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO. Našlov uredništva in uprave: 1849 W. Cermak Rd., Chicago Telefon: CANAL 5544

Published by: EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. Cermak Rd., Chicago Phone: CANAL 5544

Naročnina:		Subscription:	
Za celo leto	\$5.00	For one year	\$5.00
Za pol leta	2.50	For half a year	2.50
Za četrt leta	1.50	For three months	1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:		Chicago, Canada and Europe:	
Za celo leto	\$6.00	For one year	\$6.00
Za pol leta	3.00	For half a year	3.00
Za četrt leta	1.75	For three months	1.75
Posamezna številka	3c	Single copy	3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Memorial Day

Jutri, v četrtek, dne 30. maja, je narodni praznik "Memorial Day", po naše Spominski dan. Ta praznik so prvotno posvečali spominu padlih junakov v raznih vojnah. Ta pomen ima ta praznik še vedno. Toda pozneje so k temu še dodali to, da je to postal nekak splošni narodni praznik vseh umrlih, na kateri dan se na splošno ameriški narod spominja tudi vseh drugih umrlih. Za ta praznik okineajo in olepšajo grobove. V raznih krajih imajo posebne javne programe v spomin padlih junakov, pa tudi umrlih raznih zaslužnih oddličnikov. Privatne družine pa se spominjajo umrlih iz svojih krogov. Za to imenujejo ta praznik "Decoration Day" — Dan kinčanja grobov.

Katoličani imamo od svoje katoliške cerkve določen v letu poseben dan spomina vernih duš. Ta dan je vsako leto na dan 2. novembra. Ta dan obhajamo katoličani duhovno, ko se spominjamo svojih dragih, ki so odšli pred nami v večnost. Toda kljub temu, da imamo katoličani po svoji katoliški cerkvi že določen svoj dan v letu spomina vernih duš, se lahko, in je naša dolžnost, spominjamo svojih dragih tudi ob drugih prilikah. Ko drugi po svoje časte spomin svojih dragih rajnih, spominjamo se jih tudi mi v molitvi, kakor tudi s tem, da obiščemo njihove grobove na pokopališčih. Molitev in sv. maše, so najlepše duhovne rože, ki jih more katoličan položiti svojim dragim rajnim. Te duhovne rože ne uvenejo, kakor uvenejo rože in cvetje.

Letos, ko bomo obhajali jutri spomin padlih junakov v vojni, bo tudi marsikomu v spominu trpljenje in žrtve, katere so doprinašali ameriški vojniki v zadnji svetovni vojni na evropskih bojiščih. Združene države so v zadnji svetovni vojni mobilizirale 4,355,000 mož za vojno službo. Od teh je padlo na bojiščih 126,000 in nad 234,000 je bilo ranjenih. Pogrešanih, ki so izginili v ujetništvu ali na druge načine, so računali okrog 4,500 mož. Padli so za demokracijo in svobodo malih narodov. Danes pa se ista nečloveška igra ponavlja v Evropi. Marsikatera ameriška mati z bojaznijo gleda v bodočnost in se boji, če ne bo morala nastala potreba, da bo zopet ameriška kri branila svobodo in demokracijo v Evropi.

Iz tega razloga je še posebej velika potreba, da ko bo letos dežela obhajala spomin svojih padlih junakov v raznih vojnah, da narod tudi duhovno misli in prosi obnem Boga za mir na svetu. Yes, brezverski svet, ki ga je zajela ateistična miselnost raznih izmov, ki v svojih življenjskih programih izločujejo Boga, je globoko zabredel. Komunizem in socializem, ki temeljita na Marksovih teorijah, ki izločujejo iz življenja vero v Boga in isto zasmehljivo prepustjajo vrabcem, kakor je to izrazil in zapisal sam Marks in z njimi vred še drugi ateisti, na katerih zastavah je zapisan boj Boga, so velik del ljudstev raznih narodov pobrezverili. Boga so "prepustili vrabcem", ampak težav in križev, ki tare svet pa nimajo komu prepustiti. Bolj ko jih rešujejo, v večji zagati in v večjem neredu je svet. Pravijo, da resnico iščejo, najdejo pa povsod le samo laž, ker resnice ne iščejo tam kjer je, namreč v Bogu in z Bogom. Iskali jo bodo še in še, a našli jo ne bodo, če jo ne bodo iskali pri Bogu.

Svet silno potrebuje miru. Pravega miru pa brez božjega blagoslova ni. Svet ga ne bo imel ne našel, dokler ga ne bo iskal pri Bogu in Bogu samem. Ljudje sami miru nimamo, izprositi ga moremo le od Boga. Naj bi ob prazniku Spominskega dneva svet tudi o tem razmišljal.

Ali ste kdaj premišljali koliko raznih mirovni pogodb, raznih paktov vseh vrst so razne države podpisale, odobrile z vso svečanostjo v svojih parlamentih in zbornicah? Toliko jih je, da je težko bilo skoro slediti vsem. Najbrže sami ne vedo koliko jih je. Francoska vlada sama je podpisala nekaj nad 200 raznih pogodb in paktov splošnega mednarodnega pomena z raznimi državami. Nemčija je podpisala okrog 160 raznih pogodb. Koliko jih je ohranila v veljavi in jih spoštovala kot take? Nobene! Hitler je izjavil, da Kristusa noče, ker je prišel na svet med judi in kot tak ne spada med višjo arijsko raso Germanov. Pa zgleda, da bo baš Hitler sam najboljši dokaz,

kam pride svet brez Boga. Kdor ima kaj v glavi naj razmišlja tudi o tem.

Povej mi s kom se družiš, pa ti bom povedal kdo si.

Tvoja družba s katero se družiš je ogledalo, ki te kaže, kaj si sam.

Dober pisatelj se ne odkriva samo tu in tam, ampak vsepovsod, kamorkoli pridejo njegova dela.

Predno spraviš svoje besede s črnilom na papir, dobro premisli njih pomen, da se ne boš radi njih pozneje kesal.

V Sanscritu je zapisano nekaj o samcih in sicer: "Dokler mož ne najde žene, je samo pol človeka."

SMRTNA KOSA IN DRUGO IZ PUEBLE

Pueblo, Colo.

Že zopet smo položili eno naših pionirk k večnemu počitku. Bila je to Mrs. Frances Boitz. Njeno deklško ime je bilo Tisol, doma iz vasi Cesta pri Dobropolju. — Mesecu februarja letos sta odpotovala z možem Mr. Frank Boitz-om na počitnice v Los Angeles, Kalifornija, k njuni hčeri, ki je tam bolniška strežnica. Za Materin dan je bila pri sv. maši in pri sv. obhajilu. Takrat je pisala svojim otrokom, kako lepo je bilo tam v cerkvi, vse v cvetju. Lepo jim je vse popisala in v sredo potem so pismo dobili. Pa je ravno isti dan, ko so doma brali njeno pismo, izdihnila svojo dušo. Pokojna je bila zelo dobra do vsakega in rada pomagala v vsaki dobri stvari. Bila je tudi naročnica "Ave Maria," "Amer. Slovenca" in "Novega Sveta." Sploh so imeli v hiši vse dobre katoliške liste. Njeno truplo so pripeljali v Pueblo, kjer se je 21. maja vršil pogreb iz cerkve Marije Pomagaj, katerega se je udeležilo veliko prijateljev. Bila je članica društva sv. Ane, sv. Jožefa in podružnice Slov. ženske zveze št. 3 ter društva Krščanskih žena in mater, ki so jo lepo in v velikem številu spremljali na njeni zadnji poti. Zapušča žalostnega moža, tri sinove in tri hčere. — Naj se v miru odpoeije od svojega truda in naj ji sveti večna luč, ostalim pa naše sožalje!

Preminula je tudi Mrs. Alojzija Bavdek. Pokojna je zelo trpela za časa svoje težke bolezni. Saj je bila skoro eno leto na bolniški postelji. Ona ima še živočo mater, ki je stara nad 80 let. Poleg nje zapušča tudi žalostnega moža in več odrastlih otrok, sinov in hčera. Imajo tudi vse naše liste. Pogreb se je vršil iz naše slovenske cerkve Marija Pomagaj. Naj ji sveti večna luč, ostalim pa naše sožalje!

Ne morem si kaj, da bi se prav lepo ne zahvalila Amer. Slov. za lepi grb, ki mi je bil poklonjen kot drugi zmagovalki častne princezinje vseh

naročnikov Amer. Slovenca.

— Iskreno se zahvaljujem našemu maršalu Rt. Rev. J. J. Omanu, za krasno podobico in pa za častitke kot drugi zmagovalki v zadnji kampanji Amer. Sl., kakor tudi vsem, ki so mi pomagali do zmage. — Pozdrav!

J. Meglen

KLUB "LJUBLJANA" IN NJEGA POMEN

Chicago, Ill.

Kakor je že bilo nedavno poročano v A. S. se je ustanovil v Chicagu Klub "Ljubljana." Kaj nas je privedlo do tega koraka da smo ustanovili tako potrebn klub so razni važni razlogi kateri naj bi v prvi vrsti služili v počast in napredek naše slovenske naselbine. Naj za enkrat navedem samo nekaj razlogov zakaj je za našo naselbino že skrajni čas da smo začeli vepati življenje temu lepemu načrtu.

Večkrat smo imeli že priložnost sprejeti najsibo visoke predstavnike naše drage domovine, kakor tudi odlične osebe, imeli smo v naši sredini izvanredne slavnosti, pa kaj smo jim pokazali, kaj smo jim dali, popolnoma nič. Kje je naša slovenska intelgencia pripravljena za ravno take slučaje? Seveda, imamo dovolj mož in žena, na katere smo lahko ponosni, vendar organizirani pa nismo popolnoma nič za ravno take slučaje. Krivda je naša. Ozrimo se malo po drugih slovenskih naselbinah, kako lepo je, ko so vedno pripravljene prisostvovati najsibo pri raznih slavnostih kakor tudi v slučaju poseta, kakih višjih gostov. Take naselbine imajo pripravljene odbo, katerega odgovornost je, da se goste dostojno sprejme in pogosti. Ravno tako so vedno pripravljene prisostvovati na odru, da pokažejo kulturo, zmožnost in zavednost slovenskega naroda. Vse to jim služi v čast in ponos. Sedaj se pa ozrimo na našo slovensko naselbino. Ali nismo ravno mi popolnoma izgubljeni v enakih slučajah? V temu oziru smo bili do sedaj jako mlačni in mlačni hočemo ostati, ako

se ne bomo v tem skrajnem času začeli zavedati dolžnosti napram naši slovenski naselbini. Kakor vedno pri enakih slučajah, dolžnost vsakega slovenskega trgovca in slovenskega društva je, da se temu tako potrebnemu klubu "Ljubljana" priklopijo, pred vsem pa, da po svoji moči priskočijo finančno na pomoč temu potrebnemu podvzetju. Za razne nastope je za enkrat pred vsem potrebno, da si nabavimo vsaj 12 narodnih noš. Seveda, vse to bo veljalo dosti denarja. Ker pa ni naš namen ali želja da bi se naše trgovce ali društva preveč izkoriščevalo, hočemo v ta namen, da se stroški vsaj deloma pokrijejo, prirediti veliko veselico z plesom v dvorani sv. Štefana, dne 16. novembra, t. l.

Ze sedaj se obračam s prošnjo do slovenske javnosti, da se gotovo udeleže te prireditve. Bodite uverjeni, da čisti dobiček te veselice, kakor tudi darila posameznih, se bo uporabljal za napredek, v ponos in v počast naše slovenske naselbine.

Za odbor;

Leo Jurjovec

DOLENJSKE NOVICE

Iz Temeniške doline

Na Raki in sicer na Gmajni se je preselil iz tega sveta po kratki bolezni marljivji gospodar Franc Kralj.

V Svibnem pri Radečah pa je zadela pred kratkim huda nesreča družino Antona Novaka iz Jagnjenice, ko je v zgodnjih jutranjih urah ogenj upepelil stanovanjsko hišo, iz katere so mogli rešiti samo nekaj obleke, ker je nastal ogenj tako nenadoma. Kako je nastal požar, ni znano.

1. marca je zlobnež zažgal nov skedenj posestniku Antonu Udovcu iz St. Petra. Dne 8. marca pa je umrla na Dobovem dobra gospodinja Frančiška Ueman.

9. aprila smo pokopali pri nas Franceta Koren, p. d. Prihajača, posestnika iz Martinjeh vasi, ki je učakal 64 let. Svoj čas je bil tudi v Ameriki.

Na Raki so položili k večnemu počitku Janeza Kralja iz Jelenka. Ker so imeli na Raki vsled kratkega predpusta pred pustom malo porok, pa po velikih noči bolj hitijo, zato so imeli na eno nedeljo kar 11 parov oklicanih.

V St. Vidu pri Stični so v zadnjem času umrli: posestnika Frančiška Zajec iz Podboršta, Miha Zupančič iz St. Vida, Terezija Godec iz Ml. Dol in Nace Hribar.

Vasi v okolici Mokronoga, Ostrožnik, Log, in Gor. vas, ki l. 1936 niso bili priključene k električnemu omrežju, bodo dobile zdaj elektriko. Drogovi so že postavljeni in po njih napeljujejo zdaj žico.

Na Mirni je umrl 27. marca Lojze Bajec, pekovski mojster iz Mirne h. št. 45, v najlepši moški dobi 44 let. Bil je daleč na okrog znan in priljubljen pri vseh ljudeh. Bolezen si je bil nakopal še v svetovni vojski. Zapušča ra-

zun žene še 7 mladoletnih otrok.

V sredo 10. apr. dop. je izbruhnil požar v Slovenski vasi na Kočevskem. Težka nesreča je zadela družino Trampoš, kjer je pogorelo vse: hiša, hlev in skedenj. Zgorela je tudi krava, samo prašiče so rešili. Nesreča je nastala menda zaradi tega, ker se je vnelo v podstrešju v bližini dimnika. Gasilski četi iz Stare cerkve, ki je prišla nemudoma na pomoč z motorno brizgalno, se je zahvaliti, da so požar omejili in da, se ni razširil še na sosednje hiše.

12. aprila je umrl v Krškem Božidar Romih, sodnik okrožnega sodišča v Novem mestu.

8. aprila se je zatekla v žensko bolnico v Ljubljani 31 letna Frančiška Resnik, žena železniškega progovnega delavca Henrika Resnika, doma iz vasi Ravne v občini Polšnik nad Litijo. In je srečno porodila kmalu za'em trojčke, 2 sina in hčerko, ki so vsi zdravi, četudi je bil to prvi porod za mater. Ljubljanska bolnica doživi skoraj "sako leto po enkrat trojčke.

11. apr. je zgorel na cesti med Stično in Radohovo vasjo tovorni avto Bršnjaka iz Ivančje gorice, ki se je mislil odpeljati na Stajarsko, da bi prepeljal nekaj lesa na Sušak. Avto je bil skoraj nov. Vnela se je nafta.

V nedeljo 14. apr. je umrl po kratki bolezni Jožef Perme, župan občine St. Jurij in posestnik v Ponovi vasi. Pokojni je bil eden najbolj markantnih županov slovenskih. Na čelu svoje občine je stal dolgo dobo 30 let nepretrgoma in se je vsestransko trudil za njeno blagor. Bil je dobro znan po vsi Sloveniji, posebno pa še po tem, da je odkril krasno podzemeljsko jamo, ki leži ne daleč od njegove domačije v Ponovi vasi in ki je dobila po njem ime "Permetova" ali "Zupanova jama." Cella knjiga bi se lahko napisala o tem, kako je odkril to jamo, kako jo je odprl javnosti, s kakim okusom je uredil v nje pota in stopnišča in koliko dni in noči pa tudi denarja je žrtvoval za ureditev te zanimive jame. Brez Permeta bi v Sloveniji ne imeli te krasne podzemeljske jame, ki se da vzporejati z najlepšimi podzemnimi jamami na svetu. Čast možu, ki nam je odkril tako lep kos Dolenjske s podzemeljskimi čudeži!

V letošnjem aprilu imamo prav nenavadno vreme. Pregovori pravijo o njem: Mali traven ima devet vremen na dan, mali traven spodi sedemkrat na dan kmeta s polja, malega travna je za vsakim grmom dež in sonce. A letos ne drži nobeden teh pregovorov, ker smo dobili samo tri dni v začetku meseca malo dežja, drugači pa drži navadno samo burja, da je mrzlo in mormašo še peči kuriti, 13. in 15. pa smo imeli zjutraj celo po 5 stop. zime, a lani na božič pa samo 2 in pol. Zato tudi nič ne raste.

Ivan Šašelj

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Poroka

Pueblo, Colo. — Večno zvestobo sta si obljubila tukaj Mr. Edward Prijatelj in Miss Rose Gregorich. Oba sta iz dobrih katoliških družin in starši so dobri naročniki Amer. Slovenca. — Želimo jima vsega božjega blagoslova v novem stanu!

Rojenice

So. Chicago, Ill. — Te dni so prišle vile rojenice v goste k družini Mr. in Mrs. Bill in Antoinette Dwyer ter jim podarile prav luštnega fantka. Srečna mati je hčerka tukaj dobro poznane in dobre žene Mrs. Mary Teringer. — Castitke!

Naši rojaki izvoljeni v šolske odbore v Minnesoti

Duluth, Minn. — Zadnji teden so se po tukajšnjih šolskih okrajih vršile volitve kandidatov v šolske odbore, pri katerih je bilo tudi nekaj naših rojakov izvoljenih. — Tako je v Aurori za 13 šolski okraj bil izvoljen Peter Orszem. V Buhl-u je bil ponovno izvoljen v šolski odbor 35. šolskega okraja Anthony Cherne. — Na Evelethu je bil izvoljen A. J. Cerjanc za 39. šolski okraj.

Rojak operiran

Pueblo, Colo. — Na operacijo se je moral podati Mr. Frank Gorsich, sin našega tukajšnjega grocerista. Operacija je srečno prestal in prijatelji mu žele skorajnjega okrevanja, da bi se skoro povrnil domov, ker ga močno pogrešajo!

Poroka

Cleveland, O. — Preteklo soboto sta se v cerkvi sv. Vida poročila Mr. Rudolf Pamesh z East 80th Street in Miss Mary Kuhel z East 52nd Str. — Castitke mlademu paru!

Smrt kosi

Pittsburgh, Pa. — Pred kratkim je tukaj umrla Mrs. Jospina Fortun, blaga in zaslužna žena, ki je bila ustanoviteljica prvega ženskega društva KSKJ v Pennsylvaniji, dr. Marije Sedem Žalosti št. 81., katerega društva je bila tudi tajnica celih 38 let. Rojena je bila v Vinici, Bela Krajina leta 1868. Zapušča tri sinove in tri hčere.

Profesorska. — Služkinja: "Gospod profesor, kliče vas telefon. Pri aparatu je gospod Strelec." — Profesor brska dalje po svojih knjigah in de: "Kar počaka naj! Ponudite mu stol in recite, naj malo potrpi!"

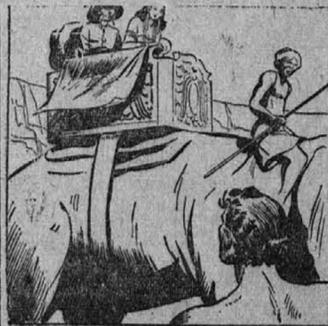
Dober sin. — Gost: "V a š očka naravnost imenitno izgleda s svojimi belimi lasmi." — Sin: "Da, a to je moja zasluga."

TARZAN IN OGENJ V THORU

(125)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Ko je Tarzan rekel kraljici Ahtei, da bo morala svojo sodbu premeniti, je to njo silno razkačilo, da je skoro pobesnela. "Kaj, ti da se upaš meni zapovedovati? Pri Pantu, jaz —" "Tvoje grozjone ne ostrašijo niti najmanj," ji Tarzan skoči v besedo, narkar ji zopet reče:

"Dajmo se pogoditi. Ti boš izpustila Perry-ja in Kaituka in jaz ti bom povedal moža, ki je zatrosil upor med tvoje sužnje." To je bila dragocena kupčija za Tarzana, kajti on sam je bil, ki je začel propagirati upor med sužnji, kmalu, ko ga je kraljica dala tja pripeljati.

Toda ni se ustrašil te žrtve, katero je hotel dprinesti za svoje prijateljce. Toda, kot se je videlo, Ahtea niti malo ni bila zadovoljna s tem predlogom, kajti hotela je obdržati svojo veljavo in je rekla: "Ahtea se ne pogaja s svojimi sužnji. Vas vse zadene moja obsodba."

Na te besede, ki jih je izrekla Ahtea, ni Tarzan nič odgovoril, ampak samo malo stresel z glavo, kot vselej, kadar je nišljal na kak drug izhod. Ahtea je pa naročila Mungu, naj poskobi, da pridejo ti le uporniki čimpreje pred bico in naj o tem obvesti tudi vse ljudstvo.

POZOR! Pogled na številke poleg naslova in imena. Ako ti je narodenina potočila, obnovi jo in pomagaj listu!

FRATERNAL VOICE (ENGLISH SECTION)

Published monthly in the interest of the English Speaking Lodges and the Juvenile Department, and for the progress, good and welfare of The Western Slavonic Association, also to promote and maintain a mutual and fraternal understanding between ALL members; to unite our whole membership and develop fraternity, brotherhood and cooperation to the highest degree.

The following rules must be observed:

1. Write legibly in ink on one side of paper, or type your article, double spacing it. Articles should be as brief as possible.
2. A pen name may be used but must be accompanied by name and address of writer.
3. The editor reserves the right to alter, condense, or accept or reject any copy submitted.
4. No manuscripts will be returned unless requested and return postage is included.
5. Hand changes of addresses to your local secretary who will forward same to the publisher — AMERIKANSKI SLOVENEK, 1849 West Cermak Road, Chicago, Ill.
6. Send all letters, copy and material for this page to reach the editor not later than the 16th day of the month.

Send all communications to:

FRATERNAL VOICE
GEO. J. MIROSLAVICH, Editor

3724 Williams Street Denver, Colorado.

The Editor Speaks...

Women Are "Heart and Soul" of Fraternalism

We need only go back a few years to the time when women were kept in the background in many things that were regarded as the masculine responsibility. This is not the case today. Women are needed more than ever in affairs of the progress and betterment of humanity, and they have never been known to shirk in their duty. They deeply interest themselves and work for anything beneficial to "her own."

Unlike the olden times, women and children today are accepted into fraternal organizations and have a voice in the management and affairs equal to the men. It has been said that while the men are supposed to be the brains and brawn of fraternalism, women are the heart and soul. Today we acknowledge that much of the thinking, and of the leadership of the fraternal movement, develops from the wives, mothers, sisters and sweethearts of the so-called "brawn" of the movement, either directly or indirectly.

Woman's desire for wanting the better things, of a fuller life for herself and her loved ones, is what prompts her to be sure her home is protected fully, so she sees that the entire family has ample insurance. In order to bring about a more perfect harmony in the "home" itself a woman should be well acquainted with the nature of the fraternal activities her husband is engaged in, then herself take an interest because it involves the future of her home.

For many years the average man did not know that in his home there existed a militant force—the wife, mother or sister—that could and would make his efforts concerning his family doubly forceful. The "heart and soul" is his partner in life, his inspiration and his hopes of success in whatever he does. Most of them stand shoulder to shoulder with their husbands and are ready and willing to give their wholehearted support to every program in the interest of fraternalism, which is their bulwark of safety.

Women are really best qualified to carry to others the wonderful gospel of fraternalism because they have a natural desire to be helpful and know what it means to have a home safe and secure against the hazards of life. This perhaps explains why in many organizations the women are proving to be outstanding workers and leaders.

We gladly pay tribute to our women of the WSA for the great part they played in its progress and development, and for the many valuable things they do today for our success. We are depending on them a great deal to carry us successfully through the present membership campaign. It is going to be up to them, we feel, to make completely successful our program for a great juvenile year in 1940. The women have daily opportunities to call on many families and tell of our Juvenile Department, and ask them to enroll their children.

The good and welfare of our children and youth, and their future through the journey of life, is in a large measure in the hands of our "heart and soul"—the women.

From the Office of the Supreme President WSA.

We are now making a little better progress in our great "YOUTH CAMPAIGN," but, however, it is still impossible to tell just what interest is maintained by each of our several lodges in this campaign. There have been few lodges which have made such a favorable showing as to justify saying they are 100% supporters of our campaign not only in thought, but also in fact. I am conscious of the fact that our lodges in our Association are usually very slow in getting started, but most of our lodges do make a spurt in the final months which is enough to make our Campaigns successful. What I would like most of all is to see each and every one of our lodges start making that final spurt now.

Although our campaign now is concentrated mainly on the seemingly unimportant children, we are in reality in the midst of one of the most important campaigns in our history—important because through the influx of these new juvenile members we are making more secure the future of our beloved WSA. And although this YOUTH CAMPAIGN is one of our most important campaigns, yet, strange enough, it should be one of our most successful because of the comparative simplicity of obtaining new juvenile members. We are not faced with the problem of inducing members to take out insurance in the higher priced brackets, but only seeking to obtain juvenile members at the insignificantly low price of 15c per month. Our Association offers this low price protection and also offers many other benefits which can not be duplicated anywhere else! Therefore, there can be no excuse whatsoever for the failure of our lodges to make a favorable showing in this campaign.

Thus far the lodges in the West have been making much better progress than our Eastern lodges. Now this is not the right thing for the Eastern lodges to let happen, especially since one of the Eastern lodges won the prized Silver Trophy last year. It seems to me that the whole trouble thus far is that the fighting spirit of the lodges has not yet been aroused. I, myself, must remain neutral as far as our many lodges are concerned, but I know that if I were a member of the Eastern lodges, I most certainly would not let the Western lodges make a better showing. I think that for the purposes of this campaign we had better have two warring factions in our Association—the East vs. the West—and through the results obtained by these two factions we shall see which is the most loyal and most productive group of our Association. So, fellow members, I hereby declare a Civil War within the WSA—the Eastern lodges vs. the Western lodges. The Eastern group I would like composed of all the lodges in Minnesota, Ohio and Illinois, and the Western group composed of all the other lodges. This is the opportunity for the lodges in the two sections to show which is the best go-getter for our Association. Let's settle that question once and for all and let's make this a regular "Blitzkrieg!"

With the hope that our own little "Blitzkrieg" will meet with great success in both the East and the West, and with the hope for a Juvenile Branch for every Lodge and a host of Juveniles for every juvenile branch, I remain,

Fraternally Yours,

LEO JURJOVEC, SR., Supreme President.

"A Bigger and Better Juvenile Department — The Future of Our Association."

Protect Home With Insurance "With A Heart"

Quite frequently life insurance is "home" insurance. Nothing is more important to the American citizen than his home, no matter how humble or pretentious that home may be. It is under its roof that his family is raised and cared for, it is to its shelter that he comes for comfort and rest when his day's toil is over. And a home means loving care, whereas a house represents merely protection from the elements.

It is the boast—and no idle one—of this country that we have the highest standard of living in the world. Within the American home is every modern convenience of science. With the telephone and radio its occupants are in instantaneous touch with, not alone the affairs of their own community, but the world and its people. There is none to censure the news that they receive or to stifle their free expression of thought and opinion. Citizens of these United States today are among the few peoples of the world who enjoy freedom and liberty in its fullest sense.

And today, as it has been down through the centuries, the husband and father is the head of the family group. With this distinction goes the added responsibility of caring for and protecting its members against the seen and the unforeseen, in as much as human knowledge permits. It is here that life insurance proves his most valuable shield and buckler against the slings and arrows of a changing world.

How much life insurance does he need? That depends upon his "exposure." He protects his house from the ravages of the elements by coats of paint. He buys that paint in proportion to the number of square feet of surface exposed to the elements. By the same means of reasoning, he needs life insurance to protect his family in proportion to the size of that family and commensurate with his income. His first thought is of his wife. How much would she need each week, each month to keep the family together in the event of his sudden death. This done, his next thought is of his children. They must have an education. What will be required to give them a good, sound education so that they may be prepared to enter a world of keenest competition? Then there is the possibility of he and his wife living to a ripe old age. If his insurance is properly programmed, the insurance he has provided to carry on in case of his untimely death will provide comfort and contentment through the days when his earning power is gone.

It does not take a large amount of insurance to do these things. It does take intelligent planning, and that is the job of the life insurance counsellor. He should know how to do this—he MUST know how if he intends to remain long in the life insurance business. Life insurance selling today requires the vision and constructive skill of an architect plus gaining and guarding much of the intimate confidence that a patient gives to his doctor or a member of the church to his minister. Fraternal life insurance is "insurance with a heart." It meets every demand that sound protection calls for. Filling that demand is the business, yes, the duty, of every fraternal life insurance salesman. —Fraternal Monitor.

THE ORIGIN OF DECORATION DAY

The custom of strewing flowers on the graves of the soldiers who fell in the Civil War originated in the South. The South has no general Decoration day, but two years after the close of the war, it became known that the women of Columbus, Miss., were showing themselves impartial in their offerings made to the memory of the dead. They gained the admiration of the North by strewing flowers alike on the graves of the Confederate and of the National soldiers. However, there was no general observance of this beautiful custom in the North until in May, 1868, Gen. John A. Logan, commander-in-chief of the Grand Army of the Republic issued an order setting apart the thirtieth day of May "for the purpose of strewing with flowers, or otherwise decorating the graves of comrades who died in defence of their country during the late rebellion." The idea was soon taken up by the state legislatures, and the day is now a legal holiday through practically the whole North.

THE SCORE

JUVENILE ENROLLMENT FOR:			
	1938	1939	1940
January	18	27	17
February	4	24	19
March	44	22	21
April	24	28	38
Totals	90	101	95

ARE YOU DOING ANYTHING TO MAKE 1940 THE BIGGEST AND BEST JUVENILE YEAR IN OUR HISTORY?

THE SPOTLIGHT

THREE STAR LODGE NO. 33, of Chicago, Ill., is in the "spotlight" for obtaining the most new members in the month of April. 5 new adults and 11 juveniles were enrolled.—Total of 16.
Trail Blazers No. 41, of Denver, Colo., is second with 2 adults and 8 juveniles enrolled.—Total of 10. Sloga Slovencec No. 14, of Helper, Utah, is third with 1 adult and 5 juveniles enrolled.—Total of 6.

LEADERS IN "TO OUR YOUTH" CAMPAIGN

(For Grand Prizes)

	Adult	Juvenile	Total
1. Trail Blazers No. 41, Denver, Colo.	13	17	30
2. Three Star No. 33, Chicago, Ill.	5	11	16
3. North Eagle No. 21, Ely, Minn.	7	7	14
4. St. Martins No. 1, Denver, Colo.	2	8	10
5. Planinke No. 20, Leadville, Colo.	2	7	9
6. Svoboda No. 36, So. Chicago, Ill.	2	7	9
7. Planinski Bratje No. 5, Leadville, Colo.	3	5	8

LEADERS FOR "SPECIAL JUVENILE PRIZES"

In first place is Lodge No. 41 with 13 juveniles; second is Lodge No. 33 with 11; third is No. 1 with 8; Lodges No. 20, 21 and 36 each have 7.

HONOR ROLL

Ten Largest Adult Memberships

Slovian Lodge No. 3, Pueblo, Colo.	228
Western Star No. 16, Pueblo, Colo.	202
Trail Blazers No. 41, Denver, Colo.	201
St. Martins No. 1, Denver, Colo.	177
Queen of Holy Rosary No. 7, Denver, Colo.	158
Napredni Slovenci No. 9, Canon City, Colo.	118
Planinke Bratje No. 5, Leadville, Colo.	114
Svoboda No. 36, So. Chicago, Ill.	106
Three Star No. 33, Chicago, Ill.	105
North Eagle No. 21, Ely, Minn.	86

Ten Largest Juvenile Memberships

Three Star No. 33, Chicago, Ill.	299
Trail Blazers No. 41, Denver, Colo.	298
Western Star No. 16, Pueblo, Colo.	236
St. Martins No. 1, Denver, Colo.	161
Svoboda No. 36, So. Chicago, Ill.	158
Slovian No. 3, Pueblo, Colo.	144
Planinke Bratje No. 5, Leadville, Colo.	93
Washington No. 32, Cleveland, Ohio.	69
Napredni Slovenci No. 9, Canon City, Colo.	65
Queen of Holy Rosary No. 7, Denver, Colo.	64

UNITED COMRADES HONOR MOTHERS

Denver, Colo.
A very beautiful program was given on May 12, Mother's Day, by members of the United Comrades juvenile Branch. The entire show, arranged and directed by Mesdames Jersin and Grande, was appropriate to the occasion and nicely presented. The only thing wrong was that there was room for another hundred people who should have been present to witness a nice demonstration in honor of Mothers.

Mr. John Pektetz, Jr., in fitting words opened and closed the program. Mr. Geo. J. Miroslavich was the Master of Ceremonies starting with a tribute to Mothers and our Mother WSA, then throughout the program he told "Bright Sayings of Children" jokes that brought out many laughs, recited "Which Loved Mother Best," and sang "Mother Machree." Later he teamed up with Mr. Ferdinand Cain in singing "M. O. T. H. E. R." ending with the entire audience singing. Mr. Cain also sang "That Wonderful Mother Of Mine." Miss Fernand Cain was the accompanist.

"Where A Mother Waits for You" was recited by Jenny Grande. Two little tots, Barbara Pektetz and Donald Fisher, recited a Duo Poem for Mother. Frances Kucner sang "The Woodpecker Song" with Betty Ann Zalaz at the piano.

Professor Lamont, Denver's Mystery Man, amazed and thrilled the crowd with his many tricks of magic. This was a highlight of the show that kept the folks in a state of excitement every second of the act.

Dancing to the music of the pupils of Marvel McCready concluded the evening.

The opening number of the program, a short one-act playette, HONOR THY MOTHER, was nicely presented and pleased the folks. The fol-

lowing members made up the cast:
Larry Dix, A senior at Blair University—Arthur Jersin.
Butch MacFarlane, His room mate—Frank Mennin.
Carlton Smith, A crony—Robert Trollet.
Greg Smith, Another pal—Leroy Pektetz.
Rosalee Dix, Larry's Aunt—Mary Jane Grande.
Claudette Mallory, Larry's sweetheart—Betty Ann Zalaz.
Mazie Harrington, A coed—Rose Plut.
Martha, A scrub woman—June Jackson.

The supervisors wish to gratefully thank the patrons attending and all those who in any way assisted and contributed to the presentation of this program.

The next meeting of the Branch will be on Sunday, June 23, at 1:30 p. m. sharp.

THE QUICK TRAIN

All the players sit around the room in a large circle, and one, who is blindfolded, stands in the middle. Each player takes the name of a city, and the leading player makes a list of these, from which he calls out now and then, thus: "The train is going from Boston to New York," choosing "cities" on opposite sides of the circle. "Boston" and "New York" jump up and slip across to each other's seat, the blindman doing his best to catch one of them as they pass. When several cities have changed places, and the blindman has failed to make a prisoner, the leader cries out, "Quick Train!"—then all must jump up and cross over to opposite side. In the hurry and confusion the blindman is sure to catch someone, who takes his place while he becomes one of the cities.

ARE YOU GENUINE?

Sure, I know that you are a real person. That you live and breathe as other people do. I also know that you have your likes and dislikes, that you will have ambitions and plans, but I still want to ask, "Are you genuine?" Are you a person who can show his colors and not be ashamed of them? Can you stand up and tell a man to his face that he is wrong and prove your point to him? Can you tell him that if he buys a certain product that he will be gipped? Can you tell him that you like him and really mean it? Is it possible for you to do things for your neighbor and not expect any gain from it for yourself? Are you true blue and square in your dealings? If you can answer all these questions yes truthfully, then you are a "real" person. What does it matter if you make a mistake, if you can take the blame for it? You will have friends and you will have enemies, but you will be a "man," and your position in life will not matter, for you will have the power of a king, and you will have the happiness of the wealthy. Be a "genuine" person and not a "counterfeit." Sometime it is difficult to tell a good piece of money from a bad piece, but it can be done; and sooner or later your friends will find you out if you are not the "real stuff."

Let the above become a part of your entire life, and be "genuine" in all that you do. You may pull a bluff for a while, but not for very long. Your lodge, your church, your school and your office appreciate "genuine" people.

—By Betty.

We should think seriously about organizing an English Speaking Lodge in many communities, — and more Juvenile Branches.

Word Picture of the "To Our Youth Campaign" Only One Lodge Eligible So Far For A Prize

The Trail Blazers Lodge is the only one to pass the quota of 25 thereby being eligible for the Grand Prize. Not a single lodge to date has reached the quota to become eligible for a "special juvenile prize."

The Spotlight shows the standings of the lodges which includes the results for the month of April. Three Star lodge came in with a bang and immediately nestled in second place. Otherwise the standings are about the same as last month, only Slovan lodge was crowded out of the running on both prize lists.

Trail Blazers maintained its lead for the juvenile prize as Three Star came in to take second place. St. Martins jumped from fifth to third place, while Planinke, North Eagle and Svoboda are deadlocked for the two last positions.

The Score reveals that the first four months of the present campaign produced 5 more juveniles than the same period of 1938, but we obtained 6 less than the first four months of 1939. The score for this April, however, is better than the same month in the previous two years. We shall have to almost double last month's figures in the juvenile enrollment in May to beat the record of May, 1938 and do better in order to go over the figures of May, 1939. We hope the membership will earnestly strive to achieve this accomplishment.

Following is a table showing which lodges produced so far: (Lodges not listed did not secure either an adult or juvenile member.)

Ldg. No.	Adult	Juv'le	Total	Ldg. No.	Adult	Juv'le	Total
1	2	8	10	32	1	0	1
3	6	1	7	33	5	11	16
4	3	2	5	36	2	7	9
5	3	5	8	37	4	0	4
7	1	2	3	38	2	0	2
8	0	1	1	41	13	17	30
14	1	6	7	45	0	2	2
16	0	2	2	46	1	0	1
17	3	1	4	48	3	1	4
20	2	7	9	51	1	0	1
21	7	7	14	52	0	1	1
22	1	0	1	53	0	1	1
24	0	1	1	54	0	1	1
29	1	4	5	55	0	1	1
30	2	0	2	56	0	4	4
31	0	1	1	57	0	1	1
TOTALS					64	95	159

It is the duty of every member to see that his or her lodge is included on this list among the producers, and that the members of adults, juveniles and totals swell from month to month. Are you going to do anything about it?

Have you been watching the progress of your lodge in the Spotlight and Honor Roll? Are you responsible for it being there, or responsible for it NOT BEING THERE? The answer to all these questions is in the hands of the individual member. A little effort by each member added to the efforts of the other members will bring surprising results and success for your lodge and the Association in the To Our Youth Campaign. You should especially work hard for our desired growth of the Juvenile Department this year.

Coming back to the above table to compare the results of this year, so far, with those of last year, we note that in Jan., Feb., March and April of 1939 we took in a total of 85 adults and 101 juveniles making 186 all told. This is 27 more than we took in for the four months of this year.

A year ago, the lodges were lined up for the prizes as follows: Trail Blazers, Three Star, North Eagle, Svoboda and St. Martins,—about the same as at present. Svoboda finished as champions of the Victory Campaign, followed by Trail Blazers, Three Star, Western Star and Slovan. These lodges are situated in Denver, Pueblo and Chicago.

It is our sincere wish that other cities will be represented this year. They have just as good an opportunity as the aforesaid lodges. We believe that Cleveland has the best field and that one or more lodges there ought to walk away with the prizes. How about Ely, the lodges in Utah and elsewhere? We shall be waiting for many surprises.

Who will be the Champions in the To Our Youth Campaign of 1940? Where will the Championship Trophy go? Nobody knows, unless you are determined that it will be your own lodge because of the fact that you and your fellow members will see to it.

Information About Juvenile Delegate Contest

Every W. S. A. Juvenile Eligible

Every juvenile in good standing of The Western Slavonic Association has a right to become a juvenile delegate to the Second National Juvenile Convention to be held in connection with the Eleventh National (Adult) Convention at Chicago, Ill., in August of 1941. The only requirement is as explained later in this article.

Some members are under the impression that only children of the parents who belong to the Association are eligible. This is not true. It has been announced several times previously that non-member parents of our juveniles have a right to participate in the membership campaign for their child, who will receive commissions, prizes and all things offered in connection with the campaign. Likewise, the parents may assist their child to accumulate credits in the special contest to select juvenile delegates.

We are anxious to select juvenile delegates from all over the United States and Canada where we have WSA lodges. There is no limit as to how many delegates are to be selected. We invite all adult members, including non-member parents of our juveniles, to at once start to work for their favorite one.

The important factor is that a juvenile must obtain 50 credits, that is, 50 adult or juvenile members, or both, who will remain in the Association for at least one year. Because the "one-year-of-membership" clause in the rules of the contest is very important, we urge you to secure the new members during the next month without fail so they will complete the required membership when the contest closes on July 1st, 1941. Those joining after July 1st of this year until the close of the contest will have to pay dues in advance in order for the credits to count.

Persons who are not members of the Association are requested to plan to work for their children who are members to become a delegate. We suggest that you join, and enter other members of your family in the WSA. This will be a good beginning after which you may find your relatives and friends to help send your child to Chicago. You will find that it is easy to do.

The rules of the contest are herewith published for your information. Keep it handy, and DON'T FORGET now is the best time to get busy. Each and every juvenile who secures 50 credits on or before midnight June 30, 1941, shall be entitled to act as a juvenile delegate to the Second National Juvenile Convention at Chicago, Ill., in August of 1941, with expenses and per diem paid not to exceed \$50.00.

One credit will be issued to proposer for each new adult member secured and admitted from July 1, 1937 to June 30, 1941, inclusive.

One credit will be issued to proposer for each new juvenile member secured and admitted from July 1, 1937 to June 30, 1941, inclusive.

Proposers will receive such credits only when the new members complete one year of membership in the Association, or in the event that new member pays assessment in advance to complete one year of membership. One credit will be deducted for each such new member who drops out of Association before the assessment for one year is collected.

New members who join after July 1940, must pay sufficient assessments in advance, by June 25, 1941, so as to complete their one year assessments required to allow credit. In the event that a new juvenile member, who joined the juvenile department after July, 1940, transfers to the adult department on or before July, 1941, a credit will be allowed, provided that such member pays sufficient assessments in advance to make a total membership of one year in both departments.

Both juvenile and adult members may participate in this contest and secure credits, which shall be transferable. Credits secured by adults are transferable and only of value to any juvenile member. Only individual juveniles will benefit but accumulating credits given for new adult and juvenile members secured.

Present juveniles who may be ineligible as a juvenile delegate by reason of having reached the age to transfer to the adult department may transfer their credits to any other eligible juvenile. A juvenile may transfer his credits to

(Continued on page 4)

Western Slavonic Association

DENVER, COLORADO

Names and addresses of Supreme Officers:

SUPREME BOARD:

Leo Jurjovec, President, 1840 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.
 Geo. J. Miroslavich, Vice-Pres. & Juvenile Supervisor, 3724 Williams St., Denver, Colo.
 Frank Primozich, 2nd Vice-Pres., 1927 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.
 Anthony Jersin, Secretary, 4825 Washington St., Denver, Colo.
 Michael P. Horvat, Treasurer, 4417 Penn. St., Denver, Colo.
 Dr. J. F. Snedec, Medical Director, Thatcher Bldg., Pueblo, Colo.

BOARD OF TRUSTEES:

Matt J. Kochevar, Chairman, Central Bldg., Pueblo, Colo.
 Mike Popovich, 2nd Trustee, 9510 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
 Joe Blatnik, 3rd Trustee, 2609 E. Evans Ave., Pueblo, Colo.

JUDICIARY DEPARTMENT:

Frank Glach, President, 1036 E. 77th St., Cleveland, Ohio.
 Johanna V. Mervar, 7801 Wade Park Ave., Cleveland, Ohio.
 Peter B. Golech, R. D. No. 2, Box 143, Sandy, Utah.
 Joseph Skrabec, 12 W. New York Ave., Canon City, Colo.
 Frank M. Tomsic, 903 W. 6th St., Walsenburg, Colo.

OFFICIAL ORGAN:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

All remittances for assessments and official correspondence shall be addressed to the office of supreme secretary, and all complaints of appeals to the office of the president of judiciary committee. Applications for admission into the adult department, increase of insurance, sick, accident, operation and indemnity benefit certificates shall be mailed to the office of supreme Medical Director.

The WSA invites any male or female person of the Caucasian or white race between the ages of 1 and 50 years to join its ranks. Persons, who desire to become members of the Association, should contact any officer or member of the nearest WSA lodge or write direct to the headquarters of the Association. Eight adult members are required to organize a new lodge in localities where there is no lodge of the Association. For all additional information in regard to organizing lodges, or becoming members, please write to the office of supreme secretary.

JOIN THE WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION TODAY!

FINANCIAL REPORT OF THE WSA FOR APRIL, 1940

FINANČNO POROČILO ZSZ ZA MESEC APRIL, 1940.

Lodge No.	Receipts	Disbursements	Lodge No.	Receipts	Disbursements
1	\$358.30	\$598.00	29	121.66	80.00
2	471.92	194.00	30	43.11	---
3	110.96	20.00	31	20.68	---
4	247.60	450.00	32	142.74	28.00
5	81.04	41.50	33	151.51	28.00
6	326.86	57.00	34	13.02	---
7	48.56	35.00	35	157.61	50.00
8	221.89	46.00	36	53.08	---
9	37.32	35.00	37	69.96	15.00
10	23.64	95.50	38	30.80	35.00
11	176.55	148.00	39	393.92	66.00
12	64.04	30.00	40	44.35	24.00
13	383.93	---	41	61.87	61.00
14	111.79	---	42	23.46	---
15	84.83	40.00	43	71.08	115.50
16	183.35	115.50	44	55.16	---
17	89.54	46.00	45	60.59	13.00
18	82.36	97.00	46	7.68	---
19	91.69	70.00	47	56.12	---
20	17.52	12.00	48	Did not remit	---
21	86.79	1010.00	49	26.29	---
22	23.54	---	50	7.49	---
23	33.33	52.00	51	7.03	---
Total — Skupaj			\$4977.56 \$3710.00		

Interest on Bonds — Obresti na obveznice:		
\$4000 Alamogordo, N. M. Sch. Dist. No. 1,	4%	\$ 80.00
\$7000 Alamogordo, N. M. Water,	4 1/2%	157.50
\$7000 Los Angeles, Calif. San. Dist. No. 1,	5 1/4%	183.75
\$5000 Browning, Montana,	4 3/4%	118.76
\$6000 Dumas, Tex. Sewer,	6%	180.00
Certificate loans increased — Posojilo certifikatov zvisano		\$720.01
Total receipts from lodges — Skupni prejemki od društev		88.70
		4,977.56

Total receipts — Skupni prejemki	5,786.27
Balance March 31, 1940 — Preostanek	301,671.87
Total — Skupaj	\$307,458.14

Disbursements — Izdatki:		
Death Claims — Smrtnine		\$1,700.00
Sick benefits — Bolniške podpore		1,910.00
Operation benefits — Operacijske podpore		100.00
Total disbursed to lodges — Skupno izdati društvom		\$3,710.00

Miscellaneous — Razno:		
Official Organ — Uradno glasilo		\$451.80
Printing & stationery — Tiskovine		26.33
Office rent — Najemino pisarne		20.00
Officials' salaries — Uradniške plače		274.00
Postage and phone — Poština in telefon		14.65
R. R. Fare & per diem — Vožni stroški in dnev.		71.30
1939 taxes — Davki		10.38
Social security tax — Socialno zavarovalnino		13.00
Steel files — Škrabce		36.45
Sport activities No. 16 — Športne aktivnosti		50.00
Exch. charges on coupons — Vnovočenje kuponov	1.20	\$99.11
Total disbursements — Skupni izdatki		4,679.11
Balance April 30, 1940 — Preostanek		\$302,779.03

Sick Benefits — Bolniške podpore:					
Ldg. No.	Name	Amount	Ldg. No.	Name	Amount
Dr. št.	Ime	Vsoto	Dr. št.	Ime	Vsoto
1	Boytz Andrew	\$41.00	11	Slack John	35.00
1	Cic Joseph	29.00	13	Jesh John	16.50
1	Purkat Thomas	28.00	13	Lesjak Anton	11.00
3	Brezovar Joe	30.00	13	Rudman John	18.00
3	Kastelic Mary	18.00	14	Koprivnikar Anton	30.00
3	Kralj Joe	49.00	14	Potochnik John, Jr.	14.00
3	Lesar John	30.00	14	Rehol Joe	30.00
3	Merhar John	30.00	14	Shifer George E.	34.00
3	Papez James	11.00	14	Zelev Frank	40.00
3	Tekaucic Agnes	26.00	15	Prelovich Anna	30.00
4	Mismash Joe	20.00	20	Drobnick Elizabeth	40.00
5	Hren Ignatz	15.50	21	Buchite Marion	32.00
5	Hren Johanna	15.50	21	Hren Mary	17.50
5	Kikel John	32.00	21	Polajnar Mary	31.00
5	Kline John	30.00	21	Preshern Mary	35.00
5	Lenarchie John	15.50	22	Pezel Kate	46.00
5	Malesich Mary	15.50	23	Jartz Margaret	21.00
5	Novak Mary	29.00	23	Kochevar Joseph	26.00
5	Salmich Mike	31.00	24	Mismash John	59.00
5	Thill Frances	35.00	24	Zaveril Joe	11.00
5	Zatetel Anton	15.50	25	Podbevsek Frances	12.00
6	Zelevnikar John	15.50	26	Strasiner Mollie	10.00
6	Papesh Frank	15.50	28	Bohorich Joe	35.00
6	Prosen Helen	26.00	28	Stojis Anton	17.00
7	Hamilton Mary	14.00	29	Kostanjsek Mary	28.00
7	Kukovich Agnes	31.00	29	Merhar Mary	31.00
7	Ponikvar Frances	12.00	29	Winters Emil	21.00
8	Crepineck Frank	35.00	32	Tomle Albert	28.00
9	Adamcic Ann	14.00	33	Pistotnik Maggie	28.00
9	Zgaynor John	32.00	36	Bregar Agnes	27.00

Operations—Operacije:		
13	Rudman Anna	\$50.00
23	Kochevar Joseph	50.00
Total — Skupaj		\$100.00

Death Claims—Smrtnine:		
5	Janezich John	\$500.00
5	Salmich Mike	200.00
26	Guzo Anna	1000.00
Total — Skupaj		\$1700.00

CHANGES IN MEMBERSHIP OF THE WSA FOR APRIL, 1940

Entered — Pristopili:
 K št. 5: Johanna Brodarich, cert. DD-733, R. 30, zav. \$500 in \$1.
 K št. 14: Santa L. Gorishek, cert. DD-734, R. 30, zav. \$500 in \$1.
 K št. 20: Frances U. Kastelic, cert. DD-735, R. 20, zav. \$500 in \$1.
 K št. 21: Fred J. Serlsen, cert. DD-736, R. 22, zav. \$500 in \$1; Anna Grack, cert. DD-737, R. 41, zav. \$500 in \$1.
 K št. 22 in ml. odd.: Michael Simonich, cert. DD-738, R. 18, zav. \$500 in \$1.
 K št. 29 in ml. odd.: Anna Vogel, cert. DD-739, R. 18, zav. \$500.
 K št. 30: George Mintanis, cert. DD-740, R. 46, zav. \$250 in \$1.
 K št. 32 in ml. odd.: Louis F. Resetic, cert. BB-509, R. 18, zav. \$500.
 Lodge No. 33: Leo Gurtowski, cert. DD-741, C. 34, ins. \$500; Jacob Marinich, cert. DD-742, C. 36, ins. \$250; Josephine Meden, cert. DD-743, C. 25, ins. \$500; Milton Meden, cert. DD-744, C. 34, ins. \$250; from juvenile dept. of John V. Zeleznikar, cert. DD-745, C. 18, ins. \$500.
 K št. 36: George Starcevic, cert. DD-746, R. 21, zav. \$250.
 Lodge No. 37 from Juv. Dept.: Elmer O. Jarvic, cert. DD-747, C. 16, ins. \$250 and \$1.
 K št. 38 in ml. odd.: Louie Krezak, cert. DD-748, R. 18, zav. \$500 in \$1.
 Lodge No. 41 from Juv. Dept.: Edward J. King, cert. DD-751, C. 18, ins. \$500 and \$1. Reentered: Steve Stuska, cert. DD-749, C. 38, ins. \$1000.
 Lodge No. 46 from Juv. Dept.: Margaret C. Moreno, cert. CC-86, C. 18, ins. \$500.
 K št. 48: John Kerin, cert. DD-750, R. 39, zav. \$250 in \$1.

Changes in insurance — Spremembe v zavarovalnini:
 Pri št. 1: Joseph Thomas, cert. 4518, prestopil v D-731, R. 18.
 Pri št. 7: Mary Chopyak, cert. 4954, prestopila v B-508, R. 20; Mary Kastelic, cert. 4262, prestopila v D-730, R. 18.
 Pri št. 32: Ivana Kristof, cert. 4432, prestopila v D-732, R. 43.
 Lodge No. 41: Anton Grande, cert. 4436, transferred to B-507, C. 22.
 Pri št. 45: John Culley, cert. 2268, prestopil v D-729.

Transferred — Prestopili:
 Od št. 27 k št. 31: John Pasarich, cert. D-225.

Suspended From All Benefits — Suspendiran od vseh podpor:
 Pri št. 9: John Kuretic, cert. 4818.

Died — Umrli:
 Pri št. 1 umrl dne 2. aprila 1940: John Janezich, cert. 1369, star 63 let. Vzrok smrti: Biliary Fract Obstruction Gallstones? Cancer? Pristopil v Zvezo 8. decembra 1914, zavarovan je bil za \$500, R. 38.
 Pri št. 5 umrl dne 12. aprila 1940: Mike Salmich, cert. 1931, star 46 let. Vzrok smrti: Lung Abscess Following Lobar Pneumonia. Pristopil v Zvezo 11. maja 1918, zavarovan je bil za \$1000, R. 25.
 Pri št. 26 umrla dne 2. aprila 1940: Anna Guzo, cert. 3020, stara 59 let. Vzrok smrti: Cerebral Hemorrhage Left Hemiplegia. Pristopila v Zvezo 17. januarja, zavarovana je bila za \$1000, R. 46.
 Naj počivajo v miru, preostalim pa naše iskrene sozljaje.

FINANCIAL REPORT OF THE JUVENILE DEPT. OF THE WSA FOR APRIL, 1940

Lodge No.	Receipts	Lodge No.	Receipts
Dr. št.	Prejemki	Dr. št.	Prejemki
1	\$23.70	30	2.10
3	21.30	31	1.20
4	2.55	32	10.35
5	13.80	33	46.50
6	4.65	34	.30
7	9.45	36	23.65
8	.75	37	2.10
9	9.75	38	5.85
11	1.80	40	1.20
14	10.04	41	43.65
15	1.95	44	4.20
16	35.55	45	5.90
17	8.10	46	.45
20	2.25	48	7.05
21	3.45	51	3.60
22	1.20	52	7.35
23	.75	53	3.30
24	9.30	54	4.50
25	.30	55	Did not remit
26	6.00	56	3.60
27	1.65	57	.90
28	.30	58	.30
29	9.00		
Total — Skupaj		355.64 \$ 355.64	
Balance March 31, 1940 — Preostanek		20,244.62	
Total — Skupaj		\$20,600.26	

FINANCIAL REPORT OF THE JUVENILE DEPT. OF THE WSA FOR APRIL, 1940

Disbursements — Izdatki:		
41 Yudez Frank, Reserve		\$3.40
41 Yudez John, Reserve		1.90
Fraternal Voice		158.92
Total disbursements — Skupni izdatki		164.22
Balance April 30, 1940 — Preostanek		\$20,436.04
Denver, Colorado, May 18, 1940.		

ANTHONY JERSIN, Sec'y-gl. tajnik.

JUVENILE DEPARTMENT

MEMBERSHIP CHANGES FOR THE MONTH OF APRIL, 1940
 Lodge No. 1—Juv. Br. No. 1—Entered: (3) George E. Flores, James E. and Billie M. Ledwidge.
 Lodge No. 3—Juv. Br. No. 3—Reinstated: One, Suspended: One.
 Lodge No. 5—Juv. Br. No. 6—Entered: (1) Joan M. Salmich.
 Lodge No. 7—Juv. Br. No. 1—Lost by trans. to No. 41: One.
 Lodge No. 8—Entered: (1) Carolyn A. Balch.
 Lodge No. 9—Juv. Br. No. 4—Reinstated: One. Lost by trans. to No. 46: One.
 Lodge No. 14—Entered: (3) Frank V. Lupo and John and Santa Gorishek.
 Lodge No. 22—Trans. to Adult Dept.: (1) Mike Simonich.
 Lodge No. 24—Entered: (1) Loretta M. Woodson.
 Lodge No. 26—Reinstated: One.
 Lodge No. 27—Lost by trans. to No. 31: One.
 Lodge No. 29—Juv. Br. No. 7—Entered: (1) Dorothy Sterk. Trans. to Adult Dept.: (1) Anna Vogel.
 Lodge No. 31—Received by trans. from No. 27: One.
 Lodge No. 32—Juv. Br. No. 9—Trans. to Adult Dept.: (1) Louis F. Resetic.
 Lodge No. 33—Juv. Br. No. 2—Entered: (11) Fred Glavach, Carol A. Jarus, Adolph and Robert Majcen, Patricia and Noreen Mingori, Margaret A. Simic, Irene Starich, Dolores Thomas, Leonard E. Thompson and Joseph Van. Reinstated: Eight. Trans. to Adult Dept.: (1) John Zeleznikar. Suspended: Two.
 Lodge No. 34—Suspended: One.
 Lodge No. 36—Juv. Br. No. 5—Entered: (1) Gerald Gradishar.
 Lodge No. 37—Trans. to Adult Dept.: (1) Elmer O. Jarvic.
 Lodge No. 38—Trans. to Adult Dept.: (1) Louis Krezak. Suspended: Two.
 Lodge No. 41—Juv. Br. No. 1—Entered: (8) Wilfred Burns, Eleanor Sercey, Adolph R. Madrid, Shirley, Ruby R., Lillian E., Harold H. and Henry Loefing, Jr. Trans. to Adult Dept.: (1) Edward J. King. Suspended: Two.
 Lodge No. 45—Entered: (1) Michael Rajkovich.
 Lodge No. 46—Received by trans. from No. 9: One. Trans. to Adult Dept.: (1) Margaret Moreno.
 Lodge No. 48—Juv. Br. No. 10—Entered: (1) Annie Beydak.
 Lodge No. 52—Entered: (1) Elizabeth A. Feczuh.
 Lodge No. 53—Entered: (1) George E. Ferris.
 Lodge No. 56—Entered: (1) Edwina J. Vesel. Suspended: One.
 Lodge No. 57—Entered: (1) Raymond R. Morgan.
 During the month of April, we enrolled 38 new juveniles, 11 were reinstated, 3 transferred from one lodge to another, 8 transferred to the Adult Department and 2 were suspended. There was a gain of 32 members, leaving a balance of 2381 juvenile members in good standing.

GEO. J. MIROSLAVICH, Supreme Juv. Supervisor.

THIS AND THAT—

Crimes—On May 17, 1940 our Prexy, Bro. Leo Jurjovec, Sr., was one of the few spectators permitted to witness a double electrocution in the County Jail of Cook County. His only comment was, "If the public in general was permitted to witness such enforcement of the laws, the majority of the public would never stray from the straight and narrow. The wages of Sin is death!"

Rumors—There is a story going around about our young attorney, Bro. Leo Jurjovec, Jr. It seems, so the story goes, that he was asked a question as follows: "What is the extreme penalty for bigamy?" To which Leo replied, "Two mothers-in-law."

Sick-bedders—I have heard that Mrs. Polden has taken ill recently. On behalf of the Three Star Lodge I would like to offer her our best wishes for a speedy recovery.

While on the subject of Mrs. Polden, my snooper reports to me that she will always have a ray of sunshine in her room, no matter how overcast the skies above may be. It so happens that Donald (Mr. Secretary to youise guys and gals) has had the beautiful locks on that handsome head of his clipped off, and his head now looks as though it bears some relation to a billiard ball. The reason for the bald condition is, according to Don, that his girl likes wavy hair.

I noticed with much pleasure that since our worthy 2nd Supreme Vice President, Bro. Frank Primozich, is working shorter hours, he is devoting much more time for the good and welfare of our Juvenile Branch. More power to you, Frank.

While I am still on the subject of active members, Bro. Don Polden deserves a lot of praise because he is out to enlarge the membership of the Three Star lodge in order that it may send two delegates to the next convention. Keep up the good work, Don, and if you do, I feel confident that you will be one of them.

Still another active member is our glamor girl, Sister Wanda Gurtowski. Although she has just recently been made a member of our Association, she has already secured two new members. My good wishes and the best of luck to you, Wanda.

Strong man department—Sammy Shmezis quit smoking those big black "segars" on the advice of his physician, and we're all afraid he soon will be overweight. He's gained 3 1/2 ounces already!

Recently there has been plenty of life injected into our lodge, and those chiefly responsible are Sister Wanda Gurtowski, Bros. Frank Primozich, Chester Brown, Larry Arp, Charles Horzen and the Ladstatter Family. I hope that at a later time I can mention a few more names in my column.

The Three Star Lodge has done very little so far during our YOUTH CAMPAIGN. I notice, however, that even though we have exerted little effort, we are still 2nd high to date. I look forward to plenty of fight before this campaign is over, but I think our lodge will emerge on top when the final returns are in. If we can stay in 2nd place and not even try, what will we do when we

KAKO JE NA POLJSKEM POD SOVJETI

Prijatelj nekega lista, ki je bil zaplesen kot inženir v petrolejski industriji na Poljskem, je obiskal uredništvo in je pripovedoval:

Na Poljskem sem živel več let. Ko se je začela vojska so bili internirani vsi nemški državljani, Čehi, ki so imeli stare potne liste, pa ne. Mene so kot Jugoslavana in Slovenca tudi pustili na mojem mestu.

Tedni, ko je trajala vojska, so hitro prešli. Stalno smo imeli alarme zaradi nemških letal, ki so pa šele v zadnjem tednu začela metati tudi bombe. Skode so precej povzročila, vendar pa v naših vrstah ni bilo smrtnih žrtev. Že po 12. septembru so hiteli skozi naše mesto (Nadworna) poljski vojaki, ki so bili namenjeni na madžarsko ali romunsko mejo. Vsi so pripovedovali o strahotah vojske. Trdili so vsi brez izjeme, da že od začetka vojske niso dobili nobenega prvoviante, vsi so bili gladni. Najbolj so se pa pritoževali nad višjimi častniki, ki so svoje čete kar pustili in odbežali na avtomobilih. Vojakom so dali povelje, naj gredo nazaj, kam, jim pa niso povedali. Tudi skozi naše mesto so tiste dni drveli številni avtomobili, ki so bil prenapolnjeni s poljskimi višjimi častniki in njihovimi družinami. Od 15. do 20. septembra je dirjala kar nepretrgana vrsta avtomobilov v smeri proti meji. Po vseh cestah, ki vodijo proti meji, je bilo veliko avtomobilov brez gospodarja. Beguncem je zmanjkalo bencina, pa so pustili avtomobile kar na cesti in odšli peš naprej.

Za nas, ki smo ostali na svojih mestih, pa je bilo v teh dneh zelo hudo, ker ni bilo več poljske policije, Rusi pa še niso prišli. Zbrale so se družali, po večini zanemarjeni židje, ki so prej vedno tlačali v svojih luknjah, in začeli ropati najprej po skladiščih živež, nato pa tudi po stanovanjih bogatašev. Pa tudi tja to je prešlo, čeprav je večkrat prišlo do hudih bojov s strojnicami med komunistično ukrajinsko milico, ki je bila sestavljena iz delavskih vrst, in med roparji.

Napočil je dan, ko so zasedli mesto Rusi. Pripeljali so se v tankih in oklopnih avtomobilih. Pehote sploh ni bilo videti. Tri dni in tri noči brez prestanka so prihajale nepregledne kolone tankov in avtomobilov. Prve kolone so bile le tu in tam pozdravljene od posameznikov, ki so stali ob cestah. Pozneje pa se je navdušenje stopnjevalo, ljudje so sovjetske vojske glasno pozdravljali in jim metali celo rože. Če se je tu in tam za kratek čas ustavila kolona in so vojaki izstopili iz svojih vozil, so bili takoj obkoljeni od ljudi, ki so jih radovedno izpraševali. Zvedeli pa niso ničesar. Nihče jim ni povedal, odkod prihajajo in kam gredo. Zanimiv je bil posebno v začetku odzdrav sovjetskih vojakov. Če so jih ljudje pozdravljali s klici: Živeli! so jim ruski vojaki kazali pesti. Ljudje so zato mislili, da so vojaki nejevoljni, ker jih pozdravljajo. Šele pozneje so nas poučili, da je to sovjetski odzdrav. Tudi če pojejo svojo "internacionalo," molijo pesti v zrak.

Kmalu je postalo bolj mirno. Sicer so še vedno prihajale nove kolone tankov in raznih drugih vozil, vendar ne več toliko kakor prej. V mestih so ostali isti vojaki, novi pa so se vozili skozi mesta naprej. Počasi smo se tudi na to privadili in delo je šlo naprej kakor poprej. Vendar se je v par dneh vse čisto spremenilo. Tovarne, tvrdke in večja posrestva so bila takoj podržav-

ljena. To je šlo zelo hitro. Gobil zaplesen kot inženir v petrolejski industriji na Poljskem, je obiskal uredništvo in je pripovedoval: Na Poljskem sem živel več let. Ko se je začela vojska so bili internirani vsi nemški državljani, Čehi, ki so imeli stare potne liste, pa ne. Mene so kot Jugoslavana in Slovenca tudi pustili na mojem mestu. Tedni, ko je trajala vojska, so hitro prešli. Stalno smo imeli alarme zaradi nemških letal, ki so pa šele v zadnjem tednu začela metati tudi bombe. Skode so precej povzročila, vendar pa v naših vrstah ni bilo smrtnih žrtev. Že po 12. septembru so hiteli skozi naše mesto (Nadworna) poljski vojaki, ki so bili namenjeni na madžarsko ali romunsko mejo. Vsi so pripovedovali o strahotah vojske. Trdili so vsi brez izjeme, da že od začetka vojske niso dobili nobenega prvoviante, vsi so bili gladni. Najbolj so se pa pritoževali nad višjimi častniki, ki so svoje čete kar pustili in odbežali na avtomobilih. Vojakom so dali povelje, naj gredo nazaj, kam, jim pa niso povedali. Tudi skozi naše mesto so tiste dni drveli številni avtomobili, ki so bil prenapolnjeni s poljskimi višjimi častniki in njihovimi družinami. Od 15. do 20. septembra je dirjala kar nepretrgana vrsta avtomobilov v smeri proti meji. Po vseh cestah, ki vodijo proti meji, je bilo veliko avtomobilov brez gospodarja. Beguncem je zmanjkalo bencina, pa so pustili avtomobile kar na cesti in odšli peš naprej.

Za nas, ki smo ostali na svojih mestih, pa je bilo v teh dneh zelo hudo, ker ni bilo več poljske policije, Rusi pa še niso prišli. Zbrale so se družali, po večini zanemarjeni židje, ki so prej vedno tlačali v svojih luknjah, in začeli ropati najprej po skladiščih živež, nato pa tudi po stanovanjih bogatašev. Pa tudi tja to je prešlo, čeprav je večkrat prišlo do hudih bojov s strojnicami med komunistično ukrajinsko milico, ki je bila sestavljena iz delavskih vrst, in med roparji.

Napočil je dan, ko so zasedli mesto Rusi. Pripeljali so se v tankih in oklopnih avtomobilih. Pehote sploh ni bilo videti. Tri dni in tri noči brez prestanka so prihajale nepregledne kolone tankov in avtomobilov. Prve kolone so bile le tu in tam pozdravljene od posameznikov, ki so stali ob cestah. Pozneje pa se je navdušenje stopnjevalo, ljudje so sovjetske vojske glasno pozdravljali in jim metali celo rože. Če se je tu in tam za kratek čas ustavila kolona in so vojaki izstopili iz svojih vozil, so bili takoj obkoljeni od ljudi, ki so jih radovedno izpraševali. Zvedeli pa niso ničesar. Nihče jim ni povedal, odkod prihajajo in kam gredo. Zanimiv je bil posebno v začetku odzdrav sovjetskih vojakov. Če so jih ljudje pozdravljali s klici: Živeli! so jim ruski vojaki kazali pesti. Ljudje so zato mislili, da so vojaki nejevoljni, ker jih pozdravljajo. Šele pozneje so nas poučili, da je to sovjetski odzdrav. Tudi če pojejo svojo "internacionalo," molijo pesti v zrak.

Kmalu je postalo bolj mirno. Sicer so še vedno prihajale nove kolone tankov in raznih drugih vozil, vendar ne več toliko kakor prej. V mestih so ostali isti vojaki, novi pa so se vozili skozi mesta naprej. Počasi smo se tudi na to privadili in delo je šlo naprej kakor poprej. Vendar se je v par dneh vse čisto spremenilo. Tovarne, tvrdke in večja posrestva so bila takoj podržav-

ljena. To je šlo zelo hitro. Gobil zaplesen kot inženir v petrolejski industriji na Poljskem, je obiskal uredništvo in je pripovedoval: Na Poljskem sem živel več let. Ko se je začela vojska so bili internirani vsi nemški državljani, Čehi, ki so imeli stare potne liste, pa ne. Mene so kot Jugoslavana in Slovenca tudi pustili na mojem mestu. Tedni, ko je trajala vojska, so hitro prešli. Stalno smo imeli alarme zaradi nemških letal, ki so pa šele v zadnjem tednu začela metati tudi bombe. Skode so precej povzročila, vendar pa v naših vrstah ni bilo smrtnih žrtev. Že po 12. septembru so hiteli skozi naše mesto (Nadworna) poljski vojaki, ki so bili namenjeni na madžarsko ali romunsko mejo. Vsi so pripovedovali o strahotah vojske. Trdili so vsi brez izjeme, da že od začetka vojske niso dobili nobenega prvoviante, vsi so bili gladni. Najbolj so se pa pritoževali nad višjimi častniki, ki so svoje čete kar pustili in odbežali na avtomobilih. Vojakom so dali povelje, naj gredo nazaj, kam, jim pa niso povedali. Tudi skozi naše mesto so tiste dni drveli številni avtomobili, ki so bil prenapolnjeni s poljskimi višjimi častniki in njihovimi družinami. Od 15. do 20. septembra je dirjala kar nepretrgana vrsta avtomobilov v smeri proti meji. Po vseh cestah, ki vodijo proti meji, je bilo veliko avtomobilov brez gospodarja. Beguncem je zmanjkalo bencina, pa so pustili avtomobile kar na cesti in odšli peš naprej.

Za nas, ki smo ostali na svojih mestih, pa je bilo v teh dneh zelo hudo, ker ni bilo več poljske policije, Rusi pa še niso prišli. Zbrale so se družali, po večini zanemarjeni židje, ki so prej vedno tlačali v svojih luknjah, in začeli ropati najprej po skladiščih živež, nato pa tudi po stanovanjih bogatašev. Pa tudi tja to je prešlo, čeprav je večkrat prišlo do hudih bojov s strojnicami med komunistično ukrajinsko milico, ki je bila sestavljena iz delavskih vrst, in med roparji.

Napočil je dan, ko so zasedli mesto Rusi. Pripeljali so se v tankih in oklopnih avtomobilih. Pehote sploh ni bilo videti. Tri dni in tri noči brez prestanka so prihajale nepregledne kolone tankov in avtomobilov. Prve kolone so bile le tu in tam pozdravljene od posameznikov, ki so stali ob cestah. Pozneje pa se je navdušenje stopnjevalo, ljudje so sovjetske vojske glasno pozdravljali in jim metali celo rože. Če se je tu in tam za kratek čas ustavila kolona in so vojaki izstopili iz svojih vozil, so bili takoj obkoljeni od ljudi, ki so jih radovedno izpraševali. Zvedeli pa niso ničesar. Nihče jim ni povedal, odkod prihajajo in kam gredo. Zanimiv je bil posebno v začetku odzdrav sovjetskih vojakov. Če so jih ljudje pozdravljali s klici: Živeli! so jim ruski vojaki kazali pesti. Ljudje so zato mislili, da so vojaki nejevoljni, ker jih pozdravljajo. Šele pozneje so nas poučili, da je to sovjetski odzdrav. Tudi če pojejo svojo "internacionalo," molijo pesti v zrak.

Kmalu je postalo bolj mirno. Sicer so še vedno prihajale nove kolone tankov in raznih drugih vozil, vendar ne več toliko kakor prej. V mestih so ostali isti vojaki, novi pa so se vozili skozi mesta naprej. Počasi smo se tudi na to privadili in delo je šlo naprej kakor poprej. Vendar se je v par dneh vse čisto spremenilo. Tovarne, tvrdke in večja posrestva so bila takoj podržav-

ljena. To je šlo zelo hitro. Gobil zaplesen kot inženir v petrolejski industriji na Poljskem, je obiskal uredništvo in je pripovedoval: Na Poljskem sem živel več let. Ko se je začela vojska so bili internirani vsi nemški državljani, Čehi, ki so imeli stare potne liste, pa ne. Mene so kot Jugoslavana in Slovenca tudi pustili na mojem mestu. Tedni, ko je trajala vojska, so hitro prešli. Stalno smo imeli alarme zaradi nemških letal, ki so pa šele v zadnjem tednu začela metati tudi bombe. Skode so precej povzročila, vendar pa v naših vrstah ni bilo smrtnih žrtev. Že po 12. septembru so hiteli skozi naše mesto (Nadworna) poljski vojaki, ki so bili namenjeni na madžarsko ali romunsko mejo. Vsi so pripovedovali o strahotah vojske. Trdili so vsi brez izjeme, da že od začetka vojske niso dobili nobenega prvoviante, vsi so bili gladni. Najbolj so se pa pritoževali nad višjimi častniki, ki so svoje čete kar pustili in odbežali na avtomobilih. Vojakom so dali povelje, naj gredo nazaj, kam, jim pa niso povedali. Tudi skozi naše mesto so tiste dni drveli številni avtomobili, ki so bil prenapolnjeni s poljskimi višjimi častniki in njihovimi družinami. Od 15. do 20. septembra je dirjala kar nepretrgana vrsta avtomobilov v smeri proti meji. Po vseh cestah, ki vodijo proti meji, je bilo veliko avtomobilov brez gospodarja. Beguncem je zmanjkalo bencina, pa so pustili avtomobile kar na cesti in odšli peš naprej.

Za nas, ki smo ostali na svojih mestih, pa je bilo v teh dneh zelo hudo, ker ni bilo več poljske policije, Rusi pa še niso prišli. Zbrale so se družali, po večini zanemarjeni židje, ki so prej vedno tlačali v svojih luknjah, in začeli ropati najprej po skladiščih živež, nato pa tudi po stanovanjih bogatašev. Pa tudi tja to je prešlo, čeprav je večkrat prišlo do hudih bojov s strojnicami med komunistično ukrajinsko milico, ki je bila sestavljena iz delavskih vrst, in med roparji.

Napočil je dan, ko so zasedli mesto Rusi. Pripeljali so se v tankih in oklopnih avtomobilih. Pehote sploh ni bilo videti. Tri dni in tri noči brez prestanka so prihajale nepregledne kolone tankov in avtomobilov. Prve kolone so bile le tu in tam pozdravljene od posameznikov, ki so stali ob cestah. Pozneje pa se je navdušenje stopnjevalo, ljudje so sovjetske vojske glasno pozdravljali in jim metali celo rože. Če se je tu in tam za kratek čas ustavila kolona in so vojaki izstopili iz svojih vozil, so bili takoj obkoljeni od ljudi, ki so jih radovedno izpraševali. Zvedeli pa niso ničesar. Nihče jim ni povedal, odkod prihajajo in kam gredo. Zanimiv je bil posebno v začetku odzdrav sovjetskih vojakov. Če so jih ljudje pozdravljali s klici: Živeli! so jim ruski vojaki kazali pesti. Ljudje so zato mislili, da so vojaki nejevoljni, ker jih pozdravljajo. Šele pozneje so nas poučili, da je to sovjetski odzdrav. Tudi če pojejo svojo "internacionalo," molijo pesti v zrak.

Kmalu je postalo bolj mirno. Sicer so še vedno prihajale nove kolone tankov in raznih drugih vozil, vendar ne več toliko kakor prej. V mestih so ostali isti vojaki, novi pa so se vozili skozi mesta naprej. Počasi smo se tudi na to privadili in delo je šlo naprej kakor poprej. Vendar se je v par dneh vse čisto spremenilo. Tovarne, tvrdke in večja posrestva so bila takoj podržav-

ljena. To je šlo zelo hitro. Gobil zaplesen kot inženir v petrolejski industriji na Poljskem, je obiskal uredništvo in je pripovedoval: Na Poljskem sem živel več let. Ko se je začela vojska so bili internirani vsi nemški državljani, Čehi, ki so imeli stare potne liste, pa ne. Mene so kot Jugoslavana in Slovenca tudi pustili na mojem mestu. Tedni, ko je trajala vojska, so hitro prešli. Stalno smo imeli alarme zaradi nemških letal, ki so pa šele v zadnjem tednu začela metati tudi bombe. Skode so precej povzročila, vendar pa v naših vrstah ni bilo smrtnih žrtev. Že po 12. septembru so hiteli skozi naše mesto (Nadworna) poljski vojaki, ki so bili namenjeni na madžarsko ali romunsko mejo. Vsi so pripovedovali o strahotah vojske. Trdili so vsi brez izjeme, da že od začetka vojske niso dobili nobenega prvoviante, vsi so bili gladni. Najbolj so se pa pritoževali nad višjimi častniki, ki so svoje čete kar pustili in odbežali na avtomobilih. Vojakom so dali povelje, naj gredo nazaj, kam, jim pa niso povedali. Tudi skozi naše mesto so tiste dni drveli številni avtomobili, ki so bil prenapolnjeni s poljskimi višjimi častniki in njihovimi družinami. Od 15. do 20. septembra je dirjala kar nepretrgana vrsta avtomobilov v smeri proti meji. Po vseh cestah, ki vodijo proti meji, je bilo veliko avtomobilov brez gospodarja. Beguncem je zmanjkalo bencina, pa so pustili avtomobile kar na cesti in odšli peš naprej.

Za nas, ki smo ostali na svojih mestih, pa je bilo v teh dneh zelo hudo, ker ni bilo več poljske policije, Rusi pa še niso prišli. Zbrale so se družali, po večini zanemarjeni židje, ki so prej vedno tlačali v svojih luknjah, in začeli ropati najprej po skladiščih živež, nato pa tudi po stanovanjih bogatašev. Pa tudi tja to je prešlo, čeprav je večkrat prišlo do hudih bojov s strojnicami med komunistično ukrajinsko milico, ki je bila sestavljena iz delavskih vrst, in med roparji.

Napočil je dan, ko so zasedli mesto Rusi. Pripeljali so se v tankih in oklopnih avtomobilih. Pehote sploh ni bilo videti. Tri dni in tri noči brez prestanka so prihajale nepregledne kolone tankov in avtomobilov. Prve kolone so bile le tu in tam pozdravljene od posameznikov, ki so stali ob cestah. Pozneje pa se je navdušenje stopnjevalo, ljudje so sovjetske vojske glasno pozdravljali in jim metali celo rože. Če se je tu in tam za kratek čas ustavila kolona in so vojaki izstopili iz svojih vozil, so bili takoj obkoljeni od ljudi, ki so jih radovedno izpraševali. Zvedeli pa niso ničesar. Nihče jim ni povedal, odkod prihajajo in kam gredo. Zanimiv je bil posebno v začetku odzdrav sovjetskih vojakov. Če so jih ljudje pozdravljali s klici: Živeli! so jim ruski vojaki kazali pesti. Ljudje so zato mislili, da so vojaki nejevoljni, ker jih pozdravljajo. Šele pozneje so nas poučili, da je to sovjetski odzdrav. Tudi če pojejo svojo "internacionalo," molijo pesti v zrak.

Kmalu je postalo bolj mirno. Sicer so še vedno prihajale nove kolone tankov in raznih drugih vozil, vendar ne več toliko kakor prej. V mestih so ostali isti vojaki, novi pa so se vozili skozi mesta naprej. Počasi smo se tudi na to privadili in delo je šlo naprej kakor poprej. Vendar se je v par dneh vse čisto spremenilo. Tovarne, tvrdke in večja posrestva so bila takoj podržav-

ljena. To je šlo zelo hitro. Gobil zaplesen kot inženir v petrolejski industriji na Poljskem, je obiskal uredništvo in je pripovedoval: Na Poljskem sem živel več let. Ko se je začela vojska so bili internirani vsi nemški državljani, Čehi, ki so imeli stare potne liste, pa ne. Mene so kot Jugoslavana in Slovenca tudi pustili na mojem mestu. Tedni, ko je trajala vojska, so hitro prešli. Stalno smo imeli alarme zaradi nemških letal, ki so pa šele v zadnjem tednu začela metati tudi bombe. Skode so precej povzročila, vendar pa v naših vrstah ni bilo smrtnih žrtev. Že po 12. septembru so hiteli skozi naše mesto (Nadworna) poljski vojaki, ki so bili namenjeni na madžarsko ali romunsko mejo. Vsi so pripovedovali o strahotah vojske. Trdili so vsi brez izjeme, da že od začetka vojske niso dobili nobenega prvoviante, vsi so bili gladni. Najbolj so se pa pritoževali nad višjimi častniki, ki so svoje čete kar pustili in odbežali na avtomobilih. Vojakom so dali povelje, naj gredo nazaj, kam, jim pa niso povedali. Tudi skozi naše mesto so tiste dni drveli številni avtomobili, ki so bil prenapolnjeni s poljskimi višjimi častniki in njihovimi družinami. Od 15. do 20. septembra je dirjala kar nepretrgana vrsta avtomobilov v smeri proti meji. Po vseh cestah, ki vodijo proti meji, je bilo veliko avtomobilov brez gospodarja. Beguncem je zmanjkalo bencina, pa so pustili avtomobile kar na cesti in odšli peš naprej.

Za nas, ki smo ostali na svojih mestih, pa je bilo v teh dneh zelo hudo, ker ni bilo več poljske policije, Rusi pa še niso prišli. Zbrale so se družali, po večini zanemarjeni židje, ki so prej vedno tlačali v svojih luknjah, in začeli ropati najprej po skladiščih živež, nato pa tudi po stanovanjih bogatašev. Pa tudi tja to je prešlo, čeprav je večkrat prišlo do hudih bojov s strojnicami med komunistično ukrajinsko milico, ki je bila sestavljena iz delavskih vrst, in med roparji.

Napočil je dan, ko so zasedli mesto Rusi. Pripeljali so se v tankih in oklopnih avtomobilih. Pehote sploh ni bilo videti. Tri dni in tri noči brez prestanka so prihajale nepregledne kolone tankov in avtomobilov. Prve kolone so bile le tu in tam pozdravljene od posameznikov, ki so stali ob cestah. Pozneje pa se je navdušenje stopnjevalo, ljudje so sovjetske vojske glasno pozdravljali in jim metali celo rože. Če se je tu in tam za kratek čas ustavila kolona in so vojaki izstopili iz svojih vozil, so bili takoj obkoljeni od ljudi, ki so jih radovedno izpraševali. Zvedeli pa niso ničesar. Nihče jim ni povedal, odkod prihajajo in kam gredo. Zanimiv je bil posebno v začetku odzdrav sovjetskih vojakov. Če so jih ljudje pozdravljali s klici: Živeli! so jim ruski vojaki kazali pesti. Ljudje so zato mislili, da so vojaki nejevoljni, ker jih pozdravljajo. Šele pozneje so nas poučili, da je to sovjetski odzdrav. Tudi če pojejo svojo "internacionalo," molijo pesti v zrak.

Kmalu je postalo bolj mirno. Sicer so še vedno prihajale nove kolone tankov in raznih drugih vozil, vendar ne več toliko kakor prej. V mestih so ostali isti vojaki, novi pa so se vozili skozi mesta naprej. Počasi smo se tudi na to privadili in delo je šlo naprej kakor poprej. Vendar se je v par dneh vse čisto spremenilo. Tovarne, tvrdke in večja posrestva so bila takoj podržav-

Staro in mlado, kdor le more, se unika v Belgiji pred grozotami vojne. Gornja slika kaže skupino beguncev, ki so namenjeni v Anglijo.

KAJ SE SLIŠI PO SVETU?

ČUDNA VERA

V zalivu Foise ob Hotentotsko-Holandskem gorovju v Južni Africi kupujejo ta čas zemljišča. Verska ločina ceticiancev hoče tu zgraditi veliko naselbino za svoje pripadnike. Samo tisti ljudje lahko postanejo člani te ločine, ki prisežejo, da so prepričani o ploščatosti zemlje. Vsako drugačno trditve o obliki zemlje odklanjajo ceticianci kot krivo vero. Može se opirajo na sveto pismo in se ne dajo prepričati, niti če jim navajajo kot dokaz za okroglost zemlje parnike, ki se prijavljajo in inorju ali gore, ki so obzorju vidni le njih vrhovi. V ostalem pa se pripadniki te ločine vedejo popolnoma normalno. Se noben njen član ni imel nikoli opravlja s policijo in sličnimi stvarmi.

TEŽAK OTROK

V majhni vasi v bližini St. Omerja na Francoskem živi 18 mesečen deček, ki tehta že 29 kg. V splošnem imajo to težo šele otroci v desetem letu. Ob rojstvu je otrok imel normalno težo in normalno postavbo, a že po enem letu je tehtal 22 kg. Neki cirkuški ravnatelj se zanj že zanima in je staršema ponudil visoko vsoto, da bi ga smel kazati v svojem cirku.

KJE PIŠEJO NAJVEČ PISEM?

Po neki statistiki iz lanskega leta napiše vsak Anglež povprečno 78 pism na leto. Anglija je v tem pogledu na prvem mestu. Sledijo Zedinjene države, kjer odpade na vsakega prebivalca letno 67

pisem, dalje Nova Zelandija z 61, Švica z 59, Danska z 41, Nemčija z 39, Holandska z 32, Belgija z 28, Švedska z 26, in Italija s 23 pismi na prebivalca letno. Najmanj piselj do pisem kažejo Rumunji, ki napišejo povprečno le 8 pism na leto.

RAZSTAVA PONOVO OTVORJENA

San Francisco, Cal. — Mednarodna razstava na Treasure Island, ki se je vrnila že lani, se je to soboto ponovno otvorila. Razstava, ki obsega 400 akrov, je letos v mnogočem prenovljena.

KONFERENCA GOVERNERJEV

Washington, D. C. — Gubernorji vseh 48 držav se bodo 2. junija zbrali k skupni konferenci, ki se bo vršila v Duluth, Minn. Namen konference baje je, kako pospešiti obrambni program dežele.

NEKOLIKO O ŠAHU

Moderna italija ne zavzema v šahovskem svetu tako vidnega mesta, kakor ostale romanske države. Nekdaj so imele prav latinske države pri šahu prvo besedo. Prvi svetovni šahovski prvaki so bili izključno Romani: Španec Ruy Lopez, Italijana Leonardo in Greco, Francoz Phulidor itd., so bili najboljši igralci svoje dobe. Razni šahovski pisatelji tvorjajo z njimi listo svetovnih prvakov, čeprav v tistih časih še ni obstojal ta naslov. Splošna dekadencija šahovske igre v romanskih državah našega časa je zadela tudi italijanski šah. Italijanska šahov-

ska zveza šteje samo okrog 40 narodnih mojstrov, kar je relativno majhna številka. Med temi mojstri so posebno vidni gg. Bom, Calapso, Giullimenti, Elman, Marotti, Miliani, Monticelli, Rosselli del Turco, direktor velikega šahovskega lista "Italia Scachistica," Romi, Sacconi, Stalda itd.

V zadnjem času pa je Italija pokazala veliko aktivnost na polju kombiniranja problemov in studij.

MLEKARSKA STAVKA SE KONČALA

Chicago, Ill. — V ponedeljek se je pričelo zopet neovirano razvažanje mleka v Chicagu po končani stavki mlekarjev, ki je trajala osem dni. Ni pa s tem še prišlo do končnega sporazuma med mlekarjimi in razvaževalci, marveč sklenilo se je le nekako premirje. Obe stranki ste se sporazumeli v toliko, da se bodo med njima nadaljevala pogajanja do 10. junija, med katerim časom bodo mlekarji dobivali svojo prejšnjo plačo, \$48 na teden. Ako se do omenjenega dneva ne bo dosegla sprava, potem bosta posredovala župan Kelly in državnik Courtney. Če pa še potem ne bo prišlo do sporazuma, se bo naprosil nadškof Stritch, da bo posredoval on sam, ali pa kdo drugi, imenovan od njega.

DRAGOCENI ALUMINIJ

V času Napoleona II. je bil aluminij še zelo redek. Da bi svojim gostom postregel s posebnim presenečenjem, je dal Napoleon nekoč običajni zlati ramizni pribor nadomestiti s aluminija. Ves Pariz je potem še dolgo govoril o senzaciji.

ROOM FOR RENT

Clean, heated room in private home; hot water; with congenial widow. Want one or two Slovenian girls or women. Address: 732 W. Scott St., Chicago.

SOBA V NAJEM

Snažna, zakurjena soba v privatni hiši; vroča voda; priprazni vdovi. Želim eno ali dve slovenski dekletki ali starejši ženski. Naslov: 732 W. Scott St., Chicago.

(Dalje)

V zelo težkih in neorganiziranih razmerah sem nastopil kot avstrijski izseljenski misijonar v New Yorku l. 1908. 4. marca svojo službo Bil sem prvi duhovnik, ki ga je takratna avstrijska izseljenska organizacija nastavila. Družbi je sicer predsedoval češki duhovnik Rev. Šumak, poleg njega je bil v odboru tudi češki župnik iz New Yorka Rev. Pront, družbo so pa vodili skoraj izključno sami Židje. Ta dva duhovnika sta izbojevala nastavitve katoliškega duhovnika pri družbi. Družba je imela na 72. cesti svoj izseljenski dom, katelega je vodil nek Čeh, ki je bil pa popolen brezverec. Bil sem sicer od škofijstva nastavljen kot duhovnik tega doma. Toda besede nisem imel pa v domu nobene. Tudi bi bil moral stanovati v tem domu. Prenočeval sem samo nekoliko dni. Videl sem nezdrave razmere v domu in sem se preselil raje v tamkajšnji frančiškanski samostan sv. Frančiška na 31. ulici Razmere v domu so bile vse drugo kot vzorne. Tudi postelja je bila zelo živa tistih živalic, katerih se jaz zelo bojim, dasi so majhne, jaz pa velik.

Kot mojo glavno dolžnost so mi odločili, da sem moral vsako jutro biti na "otoku solza", na Ellis Islandu, ali "Castle garden", kakor so ga vsi imenovali. Tu je nastanjena priseljenjska komisija, ki nadzoruje vse priseljenstvo v newyorški luki. Vsi naseljenci morajo skozi ta urad in se podvreči precej strogi kontroli. Potnike I. in II. razreda komisija preišče že na parnikih. Na otok pa morajo iz teh dveh razredov le taki, pri katerih so komisarji našli kake zadržke. Potniki III. razreda in "medkrova" so pa morali in morajo še danes vsi brez izjeme sem. Iz prekoceanskih ladij jih pripeljejo na manjših ladjicah na otok. Vsi morajo pod strogim nadzorstvom v vrstah najpreje mimo priseljenjskih zdravnikov, ki vsakemu obrnejo obrvi radi očesnih bolezni in ga pregledajo površno za kake morebitne telesne nakaze. V velikem prostoru poslopja jih razdele po narodnostih, nekako tako, kakor pri mi železnih ograjami gredo v nas živino na semnju. Med dolgih vrstah drug za drugim pred komisarja, ki razume njih jezik. Ako je vse v redu, gredo v oddelek, odkoder jih bodo poslali pod nadzorstvom na one vlake, za katere imajo plačano pot na svoje mesto. Ako ni vse v redu, morajo v zapor na otoku, kjer morajo pred posebno nase-ljensko sodišče, ki natančneje preišče njihov zadržek in izreko svojo sodbo. Ako se pokaže, da je vse v redu, sme naprej v Ameriko, ako ne, mora v zapore, ki so na otoku v tem poslopiju.

Poročilo o njihovem slučaju je napisano na posebnih listkih, ki so potem na vpogled raznim dobrodelnim društvom, njih misijonarjem, ki prihajajo na otok, da priseljencem pomagajo. Tudi

(Dalje prih.)

jaz sem prišel vsako jutro in pregledal te listke, če je bil med njimi kak avstrijski priseljenec. Te sem si izpisal in potem šel v zapore in jih zasljal in potom skušal posredovati pri oblasteh, da bi ga izpustili v Ameriko. Seveda sem moral vse zadržke, katere je sodišče našlo, odstraniti. Obsodba se je pa izrekla ali za "deferred" t. j., da se jim vstop v Ameriko odloži iz tega in tega vzroka, ali pa "excluded", t. j. nazaj domov morajo. Pri "deferred" slučajih delo ni bilo težko. Morda niso imeli naslova na sorodnika, k kateremu gredo, morda niso imeli dovolj denarja za pot, in slično. Za take sem poiskal sorodnike in njih pravi naslov. Ako je manjkalo denarja, sem brzojavil po denar itd. Včasih ni bilo treba drugega, kot da sem šel pred sodišče, ki me je zasljal in v večini slučajih sprejelo mojo izjavo, poklicalo jetnika še enkrat pred sodišče in mi ga izročilo, da je šel z menoj v dom, kjer smo vse potrebno zanj preskrbeli. Dostikrat sem moral jamčiti, da bomo vse uredili, morda mu celo delo dobili itd.

Veliko je bilo težav z materami, ki so prišle z malimi otroki. Veliko je bilo med njimi boleznih radi hrane in slabe potrežbe. Take matere so bile prave mučenice, ako so morale ostati z njimi v zaporu dalj časa. Moja dolžnost je bila, jim lajšati to trpljenje, kolikor se je dalo. Do našal sem jim raznih igrac, sladkorja, sadja, boljsega kruha, oblek itd. za otroke.

Veliko težav je bilo s parčki, ki so prišli neporočeni. Ti niso smeli v državo, dokler se niso preje poročili. Te parčke mi so na mojo odgovornost izročili, da sem jih vzel v New York, da sem jim v City Hall dobil poročno dovoljenje, v škofiji pa sem jim moral peljati v dom, kjer sta prenočila. Pripeljal sem ju s poročnim listom nazaj pred sodišče, ki jima je dovolilo vstop v deželo. To delo je bilo zelo neprijetno delo in sem doživel marsikaj zanimivega, o čemer pa prostor ne dopušča, da bi poročal. Posebno enega slučajja se spominjam, ki naj ga omenim.

(Dalje prih.)

'ŠIRITE AMER. SLOVENCA'

DENARNE POŠILJATVE

se še dostavljajo v Jugoslavijo in Italijo. Prosimo pa pošiljatelje nakazil za stari kraj, da pošiljajo v takih svotah, kakor tu navedene, namreč v ravnih svotah po sto, kot 100, 200, 300, 400 ali 500 dinarjih. To radi praktičnosti izplačlj

Jules Mary — J. M.

Dogodek na Poganskem polju

IZ PREDVOJNIH ČASOV

"Oh," je rekla Karlota tiho in oklevaje, "ali ne bi prižgali luči?" Hotela je poiskati vžigalice, pri tem pa je prevrnila bič, ki na je bila poprej naslonila na steno. Staraka je bič pobrala:

Nato pa je Tereza nenadno izpregovorila z glasom, ki sta ga naraščajoča besnost in sovrašтво skoro vdušila: "Ti si torej mojega sina toliko zmešala, da se hoče proti moji volji oženiti s teboj in da bi me bil zapustil, če bi mu ne bila dala dovoljenja za to poroko?"

"Vi vendar več ne nasprotujete," je odvrnila Karlota, "ker veste, kako zelo se ljubiva in da..." Tereza je stala zdaj tesno ob njej z bičevnikom v roki. Izenada se je v ubogem dekletu porodila strašna misel, da jo hoče grozna ženska umoriti in da jo je zaradi tega zvalila v hišo. Vsa prestrašena je zavpila: "Na pomoč! Na pomoč!"

Toda zazdelo se ji je, kakor bi bila v sanjah zavpila in kakor da njen glas sploh ni mogel iz grla. Nato je v temi pohitela k zaklenjenim hišnim vratom ter jih v slepem strahu začela tresti. Tedaj se je zaslislal zamolkel udarec. Karlota je zamahnila z rokami po zraku, dvakrat zastokala: "Pavle, Pavle!" in padla po dolgem na tla in obležala negibna.

Vdova je bila s tako orjaško močjo udarila nesrečnico na sence, da je zlomila debeli bičevnik. Groznemu činu je sledil globok molk. Nič se ni zgnilo v hiši. Niti tiktakanje v prodajalni viseče ure, ki jo je bila Tereza pozabila naviti, se ni slisalo.

Vdova je še zmerom negibno stala na svojem mestu. Zdajci se je zgrozila, kajti zazdelo se ji je, da je zaslislala z dvorišča bližajoče se korake. Bilo pa ni nikogar. Zdaj se je nagnila h Karloti in jo prijala za roko. Ko je roko spustila, je ta padla trdo na tla.

"Nezavestna je," mrmrala starka. Nato je prižgala na prodajalniški mizi stoječo svečo in videla, da je njena žrtev ležala v mlaki krvi. Močno je stresla mladenko in vzdihnila: "Karlota!! Karlota!"

"Preveč sem jo udarila," je jecljala. Spet je udaril curek krvi iz rane. Spričo strahotnega pogleda na žrtev je Tereza v grozi zaprla oči.

Odpela ji je bluzo in položila roko na njeno srce, ki ni več bilo. Osvetlila je s svečo njen obraz, ki ga je že prebarvala smrtna bledina, in opazila, da so bile njene široko odprte oči steklene. Roka morilke je tako močno drgetala, da je nekaj kapelj raztopljenega voska z omahujoče sveče padlo na eno izmed Karlotinih oči, ki pa je ostalo negibno.

Vdova je mislila, da more zblazneti. "Nisem je hotela umoriti," je šepetala. "Ne, pri Bogu ne!... Saj ni mogoče... Ni mrtva, samo dela se tako, da bi me prestrašila."

Prijela je Karloto okoli telesa, jo vzdignila, naslonila gornji del telesa k zidu. Glava, iz katere zdaj ni več tekla kri, se je nagnila na prsi. Tereza ni mogla več dvomiti, da je imela pred seboj mrliča.

Ko je ugotovila to strahotno resnico, je napol nezavestna omahnila na stol.

"Kakšna nesreča!" je zašepetala. "Kaj naj storim?"

Tako globoka je bila njena potrnost, da ni prav nič opazila, da so se vrata Pepini-

ne sobe nekoliko odprla. Med vrati se je pokazal blede obraz bolnice, ki je pogledala najprej mater, nato pa mrliča. To je trajalo samo nekaj sekund, nato pa je obraz izginil in vrata so se spet tiho zaprla.

"Tu ne more ostati," si je zdaj rekla vdova. "Če kdo pride, če se Pavle vrne."

Groza zavoljo izvršenega zločina ji je za nekaj časa vzela ves pogum in vso duševno prisotnost. Toda nevarnost, ki ji je grozila, ji je spet vrnila vso odločnost. Njene možgane je spreletela tudi misel, ali ni Pepina kaj slislala ali videla. Tiho je odprla vrata njene sobe in se splazila do njene postelje. Bolnica je imela oči zaprte in mati je olajšano vzdihnila: "Spi, ničesar ni opazila!"

Zatem je pobrala oba kosa zlomljenega bičevnika in ju skrila pod slamo, raztrošeno po prostoru, si prinesla vedro, polno vode, in kup cunj ter začelo skrbno zmi-vati kri. Nato je vodo zllila stran in si prinesla novo, v kateri je oprala cunje in jih razobesila na dvorišču, da bi se tam sušile. Mislila je na vse. Njen um je deloval z vso ostrino.

Sklonila se je nad truplom, ga prijala in nesla z močjo, ki bi je njeni starosti ne bil pripisoval, a jo je strah podvojil, na vrt. Pri tem je ravnala tako previdno, da se ni slislal niti najmanjši šum. Nato se je še enkrat vrnila v hišo in pogledala v Pepinino sobo. Pepina je dozdevno še zmerom trdno spala.

Vdova je bila obuta v copate, ki jih je zdaj v prostoru zraven prodajalne hotela v naglici zamenjati za čevlje. Ker svojih čevljev v mrzlični nestrpnosti ni mogla najti, je vzela, da ne bi bila tratila časa, Pavletove čevlje, ki so ji prišli pod roke, in jih obula. Nato je vgrasila luč in šla iz hiše skozi dvoriščna vrata, ki jih pa ni zaklenila za seboj, da jih bo Pavle našel odprte, če se medtem vrne domov.

Zdaj je pograbila na vrtu ležečega mrliča in ga nesla do vrtnih vrat, držečih na cesto. Ko se je prepričala, da na cesti ni bilo žive duše, se je strahotno popotovanje nadaljevalo čez cesto in čez Pogansko polje — prav tako, kakor jo je pozneje opazoval detektiv Laborel, ko je napravila isto pot v spanju kakor mesečniki. Zdaj je truplo nosila, zdaj ga je vlekla za seboj! Med potjo je od groze trepetala. Pri vsakem šumu se je zdrznila in večkrat se je od onemoglosti zrušila na tla. Vse križem so se ji mešale misli v možganih, kri ji je vrela v glavi, mrzle potne srage so ji tekale raz čelo.

Prekoračila je brv, držečo čez potok, in zavlekla truplo v goščavo kraj steze, da bi ga tam skrila. Še enkrat je pokleknila poleg trupla in ga preiskala, ali morda le ni še iskrica življenja v njem. Toda bilo je mrzlo in trdo. Tam, kjer se je zemlja nagibala k potoku, je hotela pustiti truplo grmičevjem in robidjem, a se ji je kmalu zazdelo, da to ni primeren kraj. Grmičevje je bilo tu premalo gosto. Truplo bi tu našli že naslednjega dne.

(Dalje prih.)

Ne odlašaj na jutri, ali pa "bom že enkrat," še danes. stopi h sosedu in ga nagovori, da si naroči "Am. Slovenca."

TO IN ONO IZ DOMOVINE

Oljnata prha

Z živilskega trga sta se nekega dne vračali dve ljubljanski gospodinji proti domu po Prešernovi ulici. Ne meneč se za postavljeno oviro, s katero je bil hodnik za pešce zaprt, ker so tam ravno barvali strešne žlebe, sta jo kar prestopili. Pa je prišlo do slučajja, da se je kleparskemu pomočniku po nesreči prevrnil lonec barve in se ustavil na napušču med prvimi in drugim nadstropjem, vsa barva se je pa razkropila in obe gospodinji dodobra pokropila po obrazu in oblekah. Götovo bota v drugič bolj pazili, kot bota hodili.

Čudovito romanje izstrelka iz svetovne vojne

V mariborsko bolnico se je zatekel po pomoč neki Mariborčan, ki je bil ranjen med svetovno vojno. Krogla mu je običala v kolku in je zdravniki niso mogli izvleči. Rana se je zarastla, izstrelak pa ranjenca ni nič oviral, vse do zadnjega časa, ko je začutil bolečine v kolenu. V bolnici so ugotovili, da se je tam pojavila krogla, ki je v teku 20 let poromala od kolka v koleno. Operirali so ga ter mu tako odvzeli spomin na vojno iz telesa.

Žrtev pretepa

V Mali vasi pri Sv. Tomažu blizu Ormoža, je bila v ne-

kem vinotoču zbrana družba, med katero se je vnel prepir in nazadnje pretep. Kot žrtev pretepa je obležal 37 letni oženjeni Franc Kamenščak, ki je dobil udarec s krampom po glavi. Hude poškodbe, pa ne smrtno, je dobil tudi 30 letni oženjeni France Vrbnjak. Otožniki go pretepače polovili.

Odlikovani učitelj

V Kastvu je bil te dni odlikovan z redom sv. Save V. stopinje odlični prosvetni delavec Bruno Jurinčič, šolski upravitelj v pokojni, ki je bil rojen leta 1876 v Kastvu in nastopil l. 1895 učiteljsko službo, katero je nepretrgano opravljal do l. 1935, torej štirideset let. Vsa ta leta ni niti en dan zamudil službe. Služboval je po raznih krajih Istre.

Zločin

V Zavodnju nad Topolšico so imeli pri Breglezovih opravka s slamo na podu in pri teh je tudi pomagal 60 letni dninar Jakob Napotnik. Mož je pa bil zaradi starosti nekoliko okoren, kar je domačega sina Rudolfa razjezilo, da je starega moža udaril s kolom čez pleča ter mu s tem prizadel hude notranje poškodbe in so ga morali odpeljati v bolnico. Zadeva je bila tudi javljena sodišču.

'ŽIVI IZVIRI'

je krasna knjiga, ki govori o trdnem rodu Brjanov. Zanimiva povest, ki more vsakega zanimati. Spisal jo je znani slovenski pisatelj IVAN MATIČIČ, ki je spisal knjigo "Na krvavih poljanah".

Knjiga vsebuje 411 strani, tiskana na finem knjižnem papirju, platnice klasično moderno opremljene, vezana v platno.

KNJIGA STANE S POŠTINNO

\$2.00

Naroča se od:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Rd. -:- Chicago, Illinois

Staro domovino v slikah

dobite v knjigi

'NAŠI KRAJI'

Vsebuje zbirko 87 krasnih fotografij v bakrotisku na finem papirju.

KNJIGA STANE V NOVI IZDAJI

\$1.25

Slike so iz vseh delov stare domovine. Posebno Gorenjska je dobro zastopana s svojimi znamenitimi kraji. Za njo Dolenjska in Štajerska.

Naročite si to knjigo takoj. Naročilo pošljite s potrebnim zneskom na:

Knjigarna "Amerikanski Slovenec"

1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Pisano polje

J. M. Trank

Znana opazovalka razmer v Evropi, Anne O'Hara McCormick, je v Times Magazineu zaznamovala prav značilno točko pri sedanjih borbi med Nemčijo in Anglijo-Francijo. Borba je baje le ekonomska. Ampak Angleži in pred vsem Francozi imajo za ekonomijo le tudi precej neke "duše," gre jim za nekaj višjega. Nemcem manjka take "duše," njim gre le za raztegnitev sile in podali so se na ropanje in oropanje sosedov. Razmere jasno to dokazujejo. Tudi v zadnji vojski je prišel polom za Nemce kar čez noč. Zgodovina je dobra učiteljica. Prorokovati nočem in ničesar nočem trditi, ampak tudi pri najboljši oboroženem narodu je poleg kanonov še marsikaj zelo važno, in "duša" je smert. Le poglejte, kako Hitler kriči na Poljake, da se opraviči, ker ni bilo in ni nobene "duše." Kanoni še niso vse.

"Ta ni možak, ta ni za rabo, kdor tujih videl ni dežel..." Ne vem več kateri pesnik je tako zapisal. Kalifornijo sem videl sicer že prej, ampak tam v San Francisku se zdaj še marsikaj vidi, in po 45 letih je bilo nekaj nekega "vakešna." Že na železnici se lahko marsikaj doživijo. V Ameriki duhovniški kolar ne pove vedno, da je v kolarju katoliški duhovnik. V Ogdenu vidim moža v kolarju, in on vidi mene v kolarju. Par ur gleda on mene malo bolj na skrivnem, jaz enako njega. Vsaj jaz ne pričnem rad s kakim razgovorom. Po par urah me le mož vpraša, če sem katoliški duhovnik, enako jaz njega. Vsaj tu sva skupaj. Povem ime in odkod, on tudi. Beseda da besedo, najprej malo previdno, potem bolj odkrito. Od vremena se pride navadno na Evropo. On je zapet, jaz tudi. "Kaj mislite o Hitlerju?" Hm? Kdo si? Treba malo jezika za zobe. Zopet da beseda besedo. On je zapet, le poslušaj, blekne kako, da bi jaz še kako rekel. Irci so hudo za Nemce, ker so hudi na Angleže. Nemci so v Ameriki silno zapeti. Prideva

malo na Čehe, Poljake. Ne črhne besedice, na obrazu, se mi zdi, je pomilovalen zasmeš, vsaj kakor bi ga ne zanimalo dosti. Sili in tlačil bolj na nemško razmere. Med pogovorom vjamem, da je mož na precej visokem mestu. Pove mi ne. Imel sem ga dozdej za Irca. Bleknem, da so mi razmere med Nemci dobro znane. Pogleda. Kako je? Kakšno mišljenje? Pravim in povem, da niti najmanj ne dvomim nad iskrenostjo pri veri med katoličani, ampak za Hitlerja so iz narodnega stališča prav vsi, od dekline hlapca, do ministra in kardinala. Mož se vzravna, ne reče ničesar, zadovoljen smehljaj mu igra okoli ust. Ostane pa še zapet, jaz tudi previdno.

Mož gleda skozi okno, kakor v zelo prijetnem razpoloženju je videti. Kdo utegne zmagati? Ko menim, da so Nemci strumno organizirani, vsi kakor en mož, so se dobro pripravili. In bi Angleži imeli najmanj dosti dela, se mu cbraz kar širi, pa ničesar ne črhne. Tu sem bil spoznal, da je nemške narodnosti, in prav slučajno se je slutnja potrdila. Vse za Hitlerja, zmagal bi lahko, to je muzika za vsakega Nemca.

VESTI IZ SLOVENSKE KOROŠKE

Preosnova celotnega šolstva je z novimi določili državnega ministrstva za vzgojo in pouk popolnoma izvedena. V višjem šolstvu sta se osnovala dva enotna tipa in sicer takozvana nemška višja šola (Oberschule) kot glavni tip in gimnazija kot podrejeni tip. V teh se podučuje angleščina kot obvezen predmet, lahko pa volijo učenci tudi še drug tuj jezik. Glede osnovne šole pa velja tole pravilo: Ljudska šola ne sme biti samo pouk v posameznih predmetih, ampak narodnosocialistična vzgoja v svetovno-nazornem, obrambno-duhovnem in obrambno-političnem smislu. Telesna vzgoja (telovadba in sport) ima pred drugimi predmeti prednost.

PREJELI SMO V RAZPRODAJO

ter nove filme, v katerih vidite Norveško, Švedsko in druge razne slikovite kraje.

Tru-Vue gledalo stane 80c
Filmi vsak po.....35c

Knjigarna
"AMER. SLOVENEK"
1849 W. Cermak Road,
CHICAGO, ILL.

Odgovor na vprašanja

Zveza s starim krajem je še vedno odprta in to potom navadne pošte, zračne pošte in brzojava. Zato lahko tja pišete, pošljete paket, pošljete denar in tudi potujete, če že morate. Ako rabite več pojasnil, nam pišite.

Naše nove cene za pošiljanje denarja so:

Za	din	Za	lir
\$ 2.30	100	\$ 3.25	50
\$ 4.40	200	\$ 5.90	100
\$ 6.50	300	\$ 11.50	200
\$ 10.25	500	\$ 17.00	300
\$ 20.00	1000	\$ 28.00	500
\$ 39.00	2000	\$ 55.00	1000

Pri večjih zneskih sorazmeren popust. Dolarji se sedaj ne morejo izplačevati v starem kraju. Cene so podvržene spremembi gor ali dol.

DRUGE ZADEVE

Ako imate kako drugo važno zadevo s starim krajem, se enako obrnite na:

LEO ZAKRAJSEK

General Travel Service, Inc.
302 E. 72nd Street, New York, N. Y.

Učite se angleščine

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$2.00**

Naročila sprejema

Knjigarna Amerikanski Slovenec!

1849 W. Cermak Road. Chicago, Illinois

Tiskarna
Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILLINOIS

Izdeluje vse vrste tiskovine, za društva, organizacije in posameznike, lično in poceni.

Poskusite in prepričajte se!